

MẤY CON SỐ... BỊ LỤT

- ... Tiền thu trong mấy ngày chợ phiên giúp dân bị lụt: 68.000 đồng
- ... Bên Pháp giúp dân bị lụt: 3 triệu francs
- ... Và trong quỹ phò tá năm ngoái còn 2 vạn 7

TRONG SỔ NÀY: **MỘT TRUYỆN**
BẮT ĐẦU ĐĂNG BỐN NGƯỜI VIỆT:
 HOÀNG DẠO, THẠCH LAM, KHÁI HƯNG, THỂ LỬ

Nhà thuốc LÊ HUY PHÁCH HANOI-TONKIN

Lê Huy Phách là một nhà thuốc có danh tiếng và được tin nhiệm nhất xứ Bắc. Bất cứ bệnh gì khó khăn nguy hiểm đến đâu dùng thuốc Lê-huy-Phách đều mau khỏi cả.

Lê-huy-Phách là một nhà thuốc có thực học. — đã làm được nhiều cuốn sách có giá trị, nhất là cuốn Nam Nữ Bảo Toàn đã được Hàn Lâm viện Khoa-học bên Pháp (Académie des sciences) công nhận và các báo chí Tây Nam khuyển khích! (Nam nữ bảo toàn đã in lần thứ hai, giá Op.60 — ở xa gửi thêm Op.20 làm cước gửi (tất cả Op.80) — gửi mandat hoặc tem thư cũng được. — gửi « Sinh hóa giao ngân » hết Op.95).

§ Sách biểu không — « Bảo Vệ Gia Đình » là một bộ sách viết công phu, gồm có 6 quyển: 1er) Bệnh nguyên: nói rõ những nguyên bệnh vì dân mà có? — 2e) Hai bộ máy sinh dục: nói những bệnh thuộc về huyết của đàn bà, những bệnh về khí của đàn ông — 3e) Tiền nhi kinh giới: những bệnh cam, sởi... của trẻ — 4e) Phong tình căn bệnh nói rõ những bệnh phong tình — 5e) Ngũ lao căn bệnh: các bệnh ho, khát huyết, sởi, xuyến, síc, lao... 6e) Bài trừ mục thống: các bệnh ở mắt...

Giải thích rõ ràng từng bệnh mới — cách phòng bệnh, cách chữa bệnh thật rất hoàn toàn — từ xưa đến nay chưa từng nhà thuốc nào viết được. Bối xin tại nhà thuốc hoặc các đại lý ở xa gửi Op.60 tem về nhà thuốc làm tiền cước.

Vạn Năng Linh Bồ

Thuốc này rất hay, bổ cho các cơ thể người ta rất mau chóng. « Bi tha tinh huyết », « bổ ngũ tinh huyết » nghĩa là lấy tinh huyết khác đem bồi bổ cho tinh huyết người ta, tức là thuốc này dùng những cơ thể của loài vật như : gạo buri, cao ban long, tim lợn, óc lợn... Các thuốc ấy chế hóa rồi hợp vào các vị thảo mộc rất quý, làm thành thuốc Vạn-năng-linh-bồ này. Thuốc này đã kinh-nghiệm nhiều năm. Ai dùng cũng rất lấy làm mỹ ý. Đến nay trăm phần được cả trăm, chúng tôi mới đem phát hành thuốc này để giúp anh em các giới thêm phần sức khỏe. Ở thế-kỷ thứ 20 này, tồn tinh thần, ham vật chất, điện-khí nhiều. Nên đời nay, ít người tuổi thọ bằng đời xưa thì có « nội thương nhân ngoài » càng dễ lắm. không những thế mà lại còn tìm óc cant tranh... biết bao nhiều ở đời này. Đến nay trăm phần được cả trăm, chúng tôi mới đem phát hành thuốc này để giúp anh em các giới thêm phần sức khỏe. Dùng thuốc này thân hình tráng kiện, phổi khỏe, tâm thần, thém trí khôn, tăng trí nhớ, làm việc lâu mệt, ao ngon ngủ yên, khỏe mạnh luôn, tăng thêm tuổi thọ... Làm việc quá sức, tư lực quá độ, tổn hại đến sức khỏe và tinh thần: người hóm hém, hao nợ sức khỏe, bệnh tật luôn luôn, tinh thần hơi hoảng, bản thân, hay đánh trống ngực, tìm gan thóp thóm... Người ốm mới khỏi, các cụ già sức lực yếu suy dùng thuốc Vạn-năng-linh-bồ này bồi bổ sức khỏe rất mau chóng, khỏi hết những bệnh nguy hiểm bồi hại sức khỏe mới sinh ra. Bất cứ già trẻ, lớn, bé, đàn ông, đàn bà, đàn bà có thai, trong người mới mới dùng thuốc này công hiệu lạ lùng, sức khỏe thấy ngay, giá 1\$00.

Đàn-bà bất điều kinh

Hành kinh khi lên tháng khi xuống tháng, hoặc 2, 3 tháng mới hành kinh một lần, hay hành kinh 2, 3 lần trong một tháng, mà sắc huyết thì nhạt... tức là kém huyết mà mắc bệnh kinh bất điều. Kinh đã khu, điều còn sinh nhiều chứng : vàng da, ù tai, một xương sống và hành kinh, có khi đau bụng nổi hờn nữa!

Dùng kinh chủng ngoại số 80 giá 1\$50 : Riêng dùng cho các bà đã có chồng mà mắc bệnh bất điều. Dùng thuốc này đã điều kinh, lại mau có thai.

Giàu kinh bỏ huyết số 21 giá 1\$00 : Riêng dùng cho các cô, dùng thuốc này kinh-nguyệt điều hòa, đỏ da thắm thịt, khỏe mạnh luôn luôn.

Bồ phê trừ lao

Phổi là cơ quan rất hệ trọng, luôn luôn thở hít, không thể nghỉ được một phút nào, thì những khí thở hít không đều, nóng phổi, bức hơi, tức ngực, phải tìm cách để phòng cho phổi được đều hòa. Phổi yếu sinh ra những bệnh: khát, nẫu, sực, xuyến, khạc huyết, lao, sởi... rất là nguy hiểm!

Thuốc Bồ phê trừ lao Lê-huy-Phách số 89 giá hộp lớn 1p00, hộp nhỏ Op.60 là một thứ thuốc chữa các bệnh ở phổi mau khỏi lắm. Bất cứ già trẻ lớn bé có các bệnh ở phổi dùng thuốc Bồ phê trừ lao này khỏi ngay. Công hiệu của thuốc này : Khỏi bệnh khát huyết, khạc huyết (khạc nhớt ra máu) — Khỏi bệnh xuyến, sực (khó thở, tức hơi) — khỏi bệnh ho khan — khỏi bệnh ho đóm — khỏi bệnh ho gà — phòng trừ các bệnh lao phổi.

Lậu, Giang mai

Uống thuốc Lê-huy-Phách khỏi ngay

Thuốc năm 1935 số 10 giá Op.60 (thuốc lậu)khỏi rất mau các bệnh Lậu mới mắc : tức, buốt, đái rát, nóng bàng quang, ra mủ nhầy, ít, vàng, xanh. Lậu chuyển trị mủ số 10 giá Op.50 : Bệnh lậu kinh niên, thường hàng ngày vẫn ra mủ. Hoặc bệnh phải đi phải lại 2, 3 lần... đã chữa chạy đủ các thứ thuốc, tiêm đủ các thứ thuốc, mà mủ vẫn còn, đã nhiều dù ít, uống « Lậu mủ » số 10 của Lê-huy-Phách nhất định hết mủ ngay. Thuốc này hay lắm ai dùng cũng khỏi.

Giang-mai số 18 giá 1p.00 : Lở loét quy đầu, mọc mào gà, hoa khế, phá lê khắp người, lên hạch lên sỏi, đau xương đau tủy, mới mắc hay đã lâu, nặng hay nhẹ, uống Giang-Mai số 18 của Lê-huy-Phách khỏi hẳn. Tuyệt trùng số 12 giá Op.60 Lậu, Giang-Mai chưa tuyệt nọc, tiền tiền trong đực bất thường, có đay, có ngứa, nhọt nhọt ở trong đờ đờ (đi tiền). Ăn độc, sống rụng, thóc khuya, làm việc nhọc mệt (học học) ệnh phục phát. Quy-đầu với đố, bấp thọt rứt, ngoài da thường mọc những mụn nhỏ sắc đỏ mà ngứa. Ăn uống không đều hòa, thân thể đau mỏi, rụng tóc, mủ mắt, ù tai, đau lưng, hoặc đi tiểu, nước tinh.

Uống Tuyệt trùng số 12 này lên với Bồ Ngũ-tạng số 22 giá 1p.00, các bệnh khỏi hết, hồi hồi bổ thêm sức khỏe.

Hai thứ thuốc này ai dùng qua đều khen ngợi. Cả đèn người Tây, người Tàu đều có thư cảm sự, và công nhận là một thứ thuốc hay nhất, không có thứ thuốc nào bằng!

Lưỡng nghi bồ thận

đã chữa khỏi hàng vạn người có bệnh ở thận

Thuốc này bảo chế rất công phu, có vị phải tìm hàng tháng để lấy phương-khí; có vị phải chôn xuống đất dùng 100 ngày để lấy thổ khí. Thuốc này làm toàn bằng những vị thuốc làm cho thận bộ được sinh khí có tinh, và đất nhất là vị hải-cửu-thận. Thân là cơ quan hệ trọng cho sự sinh pục đàn ông. Thận suy sinh nhiều chứng làm kém đường sinh dục.

Bại thận : đau lưng, vàng da, rụng tóc, ù tai, mờ mắt, tiền tiền vàng trong bất thường, thời thường mỗi mét.

Di-tinh : Khí cường dương, không cứ lúc nào, tinh-khí không kiên được mà tiết ra.

Mộng-tinh : Mơ ngủ thấy đàn bà tinh khí cũng ra.

Hoạt-tinh : Tinh khí không kiên, khi giao hợp tinh khí ra mau quá. Tinh-khí bất sa nhập tử-cung : Tinh khí loãng, ra rì rì, không bền vào tử cung.

Liệt-dương : Gân đàn bà mà dương không cương được.

Sau khi khỏi bệnh phong tình, đau lưng, rụng tóc, chảy nước mắt với quy đầu.

Có các bệnh nói trên, dùng « Lưỡng nghi bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách đều khỏi cả. Giá 1p.00 một hộp.

Thuốc này đã kinh nghiệm nhiều năm, chữa khỏi hàng vạn vào người có bệnh ở thận.

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHÁCH — Hanoi, Tonkin

(1er Janvier 1938 nhà thuốc Lê-huy-phách sẽ dọn lên 19 Boulevard Cía-long và 40 boulevard Rollandes Hanoi)
 ĐẠI-LÝ CÁC NƠI : Hải-phong : Nam-tân, 100 Bonnal. Nam-dinh : Việt-long, 28 Rue Champeaux. Thái-binh : Minh-Dức, 97 Jules Piquet. Hải-duong : Phố Vãn, 3 phố Kho Bạc. Ninh-bình : Ich-trí, 41 Rue du Marché. Bạc-linh : Vinh-Sinh, 161 phố Tiền-An. Hong-yang : Hoàng-tào-Quỳ, 5 Théâtres. Yên-bay : Thiên-Liên đường, 11 Av. de la Gare. Cao-bằng : Lưu-đức-Vy, 21 Gallieni. Phú-lý : Việt-Dân, 11 Rue Principale. Sơn-tây : Phú-Lương, 8 Amiral Courbet. Lạng-son, Lý-xuân-Quỳ 10 bis rue du Sel. Thanh-hóa : Thái-Lai, 8 Grand'Rue. Vinh : Sinh-Huy, 59 Phố Ga. Huế : Văn-Hòa, 29 Paul Bert. Quy-nhơn : Trần-vân-Thăng, Avenue Khải-dịnh. Nha-trang : Nguyễn-dinh-Tuyên. Tuy-hòa : Thanh-Tâm. Phan-rang-Bazar Từ-son. Hải-phong : Phố Vãn, 29 Paul Bert. Quy-nhơn : Trần-Nam nam được phòng Quân-Ngũ ; Lộ Hưng Route Coloniale. Fafpoa : Cháu-Liên, 228 Pont japonais. Pnom Penh : Bayan-Trí, 13 Rue Olier. Kampot : Bazar Song-Dông. Thatkhet : maison Chung-Ky và khắp các tỉnh ở Nam-kỳ đều có đại-lý cả... Tổng đại lý tại Mỹ Tho : NAM CƯỜNG THƯ XÁ

ÔNG VIRGITTI. — Phải lấy thêm cảnh sát tây nữa mới làm suê được công việc trị an trong thành phố.

THUỘC ĐỊA PHÁP

CÁC ÔNG NGHỊ THUỘC ĐỊA PHÁP

TÔI đã nói nhiều lần, chính sách thuộc địa Pháp là chính sách đồng hóa. Vì vậy, thuộc địa được coi như quạ của mẫu quốc, và có quyền bầu lấy người đại diện ở Nghị viện Pháp.

Tuy nhiên chính sách ấy cũng tùy theo biến Pháp của mẫu quốc mà thay đổi. Chỉ khi nào bên Pháp chế độ cộng hòa thắng thế thì thuộc địa mới có nghị viên thay mặt. Ngoài ra, mỗi lần sự tự do bị chìm dưới quyền một ông vua hay một ông hoàng đế, là một lần thuộc địa mất quyền bảo cử.

Cuộc đại cách mệnh năm 1789 đem lại lần đầu tiên cho thuộc địa quyền bầu một ông nghị. Đến khi lập hiến pháp năm VIII quyền ấy bỏ, và thuộc địa chỉ bầu lấy một hội đồng tư vấn để chính phủ hỏi ý kiến khi nào cần đến. Sau cuộc cách mệnh năm 1848, thuộc địa lại trở lại có quyền bảo cử, và đến lúc hoàng đế Nô phá Luân đệ tam lên ngôi, tức khắc hoàng đế quay về chế độ tư vấn cũ. Như vậy mãi cho đến lúc năm 1870, hoàng đế thoái vị, và dân quốc thành lập. Từ năm ấy đến giờ, tình thế chưa thay đổi.

Trong tình thế ấy, thuộc địa chia ra làm ba hạng:

Hạng thứ nhất — Các đảo Antilles, Réunion và Ấn-độ Pháp. Những thuộc địa này, thường

gọi là cựu thuộc địa, và được người đại diện ở các Hạ Nghị Viện lẫn Thượng Nghị Viện.

Hạng thứ hai gồm có những thuộc địa mới Sénégal, Guyane và Nam-kỳ, và có quyền bầu đại biểu ở Hạ nghị viện Pháp.

Hết thầy các thuộc địa khác ở hạng thứ ba và không có quyền bảo cử gì hết.

Các ông nghị do thuộc địa bầu lên ở Nghị Viện Pháp quyền hạn cũng y như quyền hạn của các ông nghị mẫu quốc, các ông ấy bàn đến việc của thuộc địa cũng như bàn đến việc của mẫu quốc vậy.

Cũng vì thế mà ở Pháp, đối với những ông nghị ấy dư luận rất phân vân. Phải phân đối quyền bảo cử của thuộc địa viện ra nhiều lẽ. Trước hết họ bảo rằng thuộc địa nằm dưới chế độ chỉ dụ, thì đại biểu họ ở nghị viện hóa ra đầu phiếu đặt những đạo luật không áp dụng cho họ. Và lại nhân dân thuộc địa không đóng thuế cho mẫu quốc thì đại biểu họ đầu phiếu định đoạt số chỉ thu của mẫu quốc không có lý gì cả.

Rồi họ bảo rằng các ông nghị thuộc địa đã có hại cho mẫu quốc, lại thêm vô ích cho cả thuộc địa nữa. Là vì không bao giờ các ông có thể họp thành đại đa số được trong nghị viện.

Trái lại, phái tán thành quyền

bảo cử của thuộc địa cho rằng, quyền ấy có lợi cho cả hai bên. Vì, theo họ, nó là cái giấy liên lạc dân Pháp đi sang thuộc địa và dân Pháp ở trong nước. Nhờ quyền ấy, dân Pháp ở thuộc địa có cái cảm tưởng rằng họ vẫn được bình đẳng với đồng bào ở lại trong nước và vẫn có can hệ mật thiết đến vận mệnh của chủng tộc. Hơn nữa. Nhờ quyền ấy, họ còn được có người bênh vực quyền lợi của họ, quyền lợi riêng của thuộc địa nữa. Những nhà làm chính trị ở Mẫu quốc thường thường chỉ nghĩ đến quyền lợi của Mẫu quốc, có khi quên bẵng mất quyền lợi của thuộc địa, vì vậy, cần phải có các ông nghị sĩ thuộc địa.

Nhưng trong những cuộc thảo luận hằng hải về vấn đề này, người ta quên mất một điều tối quan trọng mà người nước Anh nom thấy ngay: là ở thuộc địa, không phải chỉ riêng có dân Pháp đi sang; ở thuộc địa, còn một số đồng nhân dân đáng lẽ phải kể đến trước nhất. Đó là dân thuộc địa, người ta thường gọi một cách khinh thị là dân bản xứ.

Ở các thuộc địa cũ, thì không nói làm chi, vì ở đây dân thuộc địa đều là công dân Pháp, quyền hạn là quyền hạn của một công dân Pháp, nhưng ở những xứ khác, như Đông Dương chẳng

hạn, dân bản xứ chỉ là thuộc dân hay dân hảo hộ, thì quyền lợi của họ ai là người bênh vực ở trước nghị viện Pháp?

Có người bảo dân bản xứ có đại biểu ở nghị viện Pháp thật là không hợp lý chút nào; vì thuộc dân bản đến công việc của dân Mẫu quốc, thì mất cả trật tự, mất cả uy nghi của dân Mẫu quốc. Song ta có thể trả lời rằng dân bản xứ ở những thuộc địa cũ vẫn có quyền ấy và trật tự, uy nghi của dân Mẫu quốc vẫn còn.

Nói cho đúng ra, dân bản xứ, như dân Annam ở Đông Dương, cũng không phải là hết sức mong được cái quyền bầu lấy một ông nghị da vàng ở Hạ nghị viện Pháp, họ chỉ mong quyền lợi của họ có người bênh vực mà thôi.

Mà muốn thế, chỉ có hai phương pháp, mẫu quốc cần phải chọn lấy một.

Một là nếu Mẫu quốc mưu làm cho đến triệt để công cuộc đồng hóa của mình, thì cần phải cho quyền hạn của dân bản xứ cũng rộng như quyền hạn của công dân Pháp, và cho họ có quyền bầu đại biểu cho họ ở nghị viện Pháp.

Hai là nếu Mẫu quốc có ý mong cho đến triệt để công cuộc đồng hóa của mình, thì cần phải dần dà giao hết cho dân bản xứ những công việc có liên can đến

Hoàng Đạo

(Xem tiếp trang sau)

CÁI CÁCH

CHÚNG TÔI có mong lúc bề mặt hội đồng, Viện dân biểu sẽ lên tiếng yêu cầu một sự cải cách cần thiết nhất cho viện: là mở rộng quyền hạn của viện và mở rộng quyền đầu phiếu.

Lời mong ấy đã được thực hiện... ở trong Trung.

Trong khi ông Viện trưởng Phạm Huy Lạc nói chơi bài diễn văn của ông cho xong chuyện, thì ông viện trưởng viện dân biểu trong Trung, ông Hà Đăng, một ông nghị về phái già, già gặp hai ông Lạc, lại có một tư tưởng trẻ, trẻ gặp hai ông Lạc, là đứng hoàng, trong bài diễn văn bề mặt hội đồng, yêu cầu hai chính phủ mở rộng quyền hạn cho viện và mở rộng chế độ bầu cử.

Ông ấy nói một cách rất hợp lý rằng sự mở rộng dân quyền không trái gì với chế độ quân chủ vì ngày nay không riêng gì nước dân chủ mà cả nước quân chủ cũng mở rộng quyền cho dân, và kết luận rằng trước tình hình thế giới và đương lúc dân trí mở mang, chúng ta nên một chính phủ sáng suốt lại dạy thị một chế độ chính trị hẹp hòi như chế độ hiện hành.

Thật là xác đáng, không ai còn cãi được câu nào nữa. Vậy tôi xin thay mặt các ông dân biểu nghị viện miền Bắc cảm ơn cụ Hà Đăng đã bền bỉ vực bảo chữa hộ các ông ấy... và cho cả ông Phạm Huy Lạc.

Các ông nghị Thuộc địa

(Tiếp theo trang trên)

trong cái của xứ họ. Và lúc đó, không cần bắt buộc dân bản xứ có những ông nghị như các ông nghị thuộc địa hiện có, họ chỉ cần có một đoàn đại biểu có quyền nói đến những vấn đề có cao hạ đến xứ, đến nước họ mà thôi.

Nói tóm lại, trong hai chính sách đồng hóa và tự trị, nước Pháp cần phải chọn lấy một và nhất là cần phải thi hành cho đến triệt để.

Vì không có gì hại cho sự tiến bộ bằng sự dõ dạc, sự mập mờ, sự phản văn bất định.

Hoàng Đạo

Ngày Nay

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ
30, Đường Quan-Thánh, Hanoi
Giấy số 874

Giá báo:	Một năm	Sáu tháng
Đông-dương	3p80	2p00
Pháp và thuộc địa	4.20	2.50
Ngoại quốc	7.50	4.00
Các công sứ	6.00	

Mua báo kể từ 1er và 15, và phải trả tiền trước.
Giám đốc: Trần Khánh Cư

Về việc đăng quảng cáo trong N. N., xin thương lượng với ông Nguyễn-trọng-Trực
80 - Đường Quan Thánh, Hanoi

SẮP XUẤT BẢN:

GIÓ ĐÁU MÙA

Tập truyện ngắn đầu tiên của

THẠCH - LAM

TUẦN LỄ MỘT

CỨU TẾ

HỘI PHÙ-TẾ, sau khi đã nghĩ rất chín chắn, đã bỏ ra hai vạn sang phủ Thông-sứ để chuyển giao cho nạn dân.

Công việc ấy kẻ cũng đáng khen, vì chăm còn hơn không bao giờ có.

Nhưng đến bây giờ, tiền ở túi thiên hạ lại đổ số vào két của hội một cách dễ dãi, khiến cho nạn dân ngày càng đông cũng đã thấy no, thấy ấm.

Nghe thấy những con số không lồ sắp vào túi họ, nạn dân đã tưởng là mình giàu:

- Tiền chợ phiên Bách-Thủ... 7 vạn.
- Tiền các số quyền... 6 vạn.
- Chợ phiên Nam-dịnh... 9 nghìn.
- Số quyền của các nhà... 5 nghìn.

Thương-mại... 5 nghìn.
Đó là không kể số tiền 3 triệu ông Tổng trưởng Moutet sắp gửi sang, 15 triệu trích ở ngân sách Đông-dương, và những cuộc lạc quyền sắp có ở các đô thành bên Pháp...

Đó lại không kể số tiền 4.2000 đồng của Trường giới Thạch gửi quyền cho nạn dân... và những số tiền khổng lồ hơn mà chính phủ Nhật chưa trù tính để quyền cho họ.

Không biết cơ man nào là tiền, dù là ra rằng đời với nạn dân, ai cũng giàu lòng từ thiện, linh đoán kết.

Nhưng một điều chúng tôi mong mỗi ai cũng nghĩ đến, là tiền quyền cho nạn dân cần phải dùng hết cả cho nạn dân, mà đừng một cách mua chông, hoàn toàn.

TẠI HỘI ĐỒNG THÀNH PHỐ

TỐI hôm 23-11-37, hội đồng Thành phố Hà-nội họp để bàn về một vấn đề quan trọng: ngân sách năm 1938.

Như tôi đã nói, thành phố dự định tăng thuế và đặt thuế mới một cách háng hủi. Nhất là thuế cư trú thiết hại cho người nghèo mà dù có lần định đặt và bị dư luận công kích một cách nhiệt liệt.

Lần này thành phố lại muốn đi ra hơn, để kiếm thêm tiền chi phí vào những việc ghê gớm cả, như việc láng tiền trồng hoa cho sạch môi chúng hạn.

Vì vậy dư luận xôn xao, và mấy ông hội đồng người Nam phải dân lòng (nguyên bộ rừng, các ông hội viên phe người Pháp đồng lòng nhau, vì có đại đa số không thêm đến xa gì đến dư luận người Nam, thì các ông phải bỏ Hội đồng ra về.

Các ông hội đồng ra về, hơn hai trăm người đến dự thỉnh và đại biểu

các báo cũng bỏ ra về, khiến trong phòng hội đồng trở nên lạnh lẽo...

Vì chỉ còn lại có ông Đốc-ly và lẽo nhèo mấy ông hội viên Tây cùng nhau định đoạt vận mệnh của một thành phố mà hầu hết là người Nam. Đó là một sự bất công cần phải sửa đổi: dư luận của số đông, của quần chúng cần phải được người trong; ở hội đồng thành phố, người Nam cần phải có nhiều người thay mặt hơn.

KỶ NIỆM ÔNG SALENGRO

HỒM thờ bảy vua cha, chỉ bộ đảng xã hội ở Hà-nội có làm lễ kỷ niệm ông Salengro ở nhà Hát Tây. Một lễ long trọng để tỏ lòng tôn kính một nhà lãnh tụ đã chết mà chưa nghĩa.

Lần trước các ông Caput, Hoàng-minh Giám, Jgairi Lecombe, Labrouguere ra diễn đàn hùng hồn nói đến đời chính trị của ông Salengro, một ông Nội vụ thượng thư Pháp đã bị hữu phái công kích và vu cáo một cách hèn mạt và dữ tợn xét hỏi năm ngoài, và những công cuộc có lợi cho đảng mà ông đã hết sức theo đuổi.

Riêng ông Hoàng minh Giám đã giảng cho cử tọa biết rằng người Nam hâm mộ ông Salengro và dâng xã hội là vì cái mục đích nhân loại của đảng ấy: xóa bỏ hết giai cấp, giai cấp hữu sản và giai cấp vô sản, giai cấp của người đi thực dân và của người bị thực dân, chỉ còn lại một hàng người, hạng người làm việc. Ở thuộc địa, đảng xã hội mà tháng, tức là không còn những sự phân biệt về màu da, về giai nghèo nữa: ai ai cũng đều được coi và trong là người hết thảy.

Ông nói đến mục đích nhân đạo ấy, cử tọa đều nhiệt liệt vỗ tay, mà cử tọa hôm ấy đông nghịt, 9 như hôm ban cổ đồng hội Anh Sảng diễn thuyết về mục đích của hội vậy.

Hoàng-Đạo

Đoàn Ảnh Sảng và hội Hợp Thiện đi phát chẩn

Trước hôm đi phát, Đoàn Ảnh Sảng còn nhận thêm được của hội Hợp Thiện 200 đồng. Cộng với số tiền trước (514p.90) là 713,90.

Ngày chủ nhật 21 Novembre 1937, một đoàn 20 người gồm có các bác, các cô trong ban từ thiện Ảnh Sảng, các vị đại biểu hội Hợp Thiện và Công ty điện khí, đã lên Bắc-Giang, phát chẩn cho một nghìn

gia-đình ở ba phủ huyện Lạng giang, Yên-dũng, Việt-yên, và 2.500 nạn dân ngụ ở trại Tê-bàn Hà-vi.

Số tiền 714p nói trên, phát hết cả. Tiền vãng phí, các bạn chia nhau chịu.

Đoàn Ảnh Sảng

Phòng Triển-lãm 1937

XIN kính cáo công các nhà Mỹ-thuật, Mỹ nghệ, Công nghệ, Tiêu công-nghệ rằng đến ngày 4 Décembre 1937 này Hội Việt-Nam Mỹ-thuật Kỹ-nghệ sẽ khai mạc phòng Triển-lãm thường niên ở Hội Chợ Hanoi. Nhân dịp đó Hội sẽ tổ chức nhiều cuộc vui và một kỳ thi « người thợ khéo Việt-nam »

Sẽ chọn lấy những thợ khéo nhất trong các nghề có tính cách mỹ-thuật: thợ thêu, đan len, thợ kim hoàn, thợ trạm đồ gỗ, v. v.

Những thợ ở toàn cõi Bắc-kỳ nếu có thể ở toàn cõi Đông Pháp là người Việt-Nam đều được dự thi.

Những người thợ khéo sẽ được thưởng tiền, hay chương, bằng cấp cùng phẩm hàm

Những người ấy về sau này sẽ sung vào ban giám thi của thợ khéo các kỳ thi năm sau.

Thế là thi thế nào sẽ đăng báo sau để các Ngài biết rõ.

Xin mời hết thảy các nhà mỹ-thuật, mỹ-nghệ, công nghệ, tiêu công nghệ trong nước, hoặc có chân hội viên, hoặc không có chân hội viên đều sửa soạn các tác phẩm kiệt tác đem đến bày phòng triển lãm cho thật đáng, ngộ hóa tổ cho người biết trình độ mỹ-thuật kỹ nghệ người Nam đã có bề tân trí và khuyến khích nhau chế hóa đồ hàng mỗi ngày một tinh xảo thêm ra.

Thật là một dịp rất tốt để làm quảng cáo cho Mỹ-nghệ Việt-Nam, dịp rất tốt để các nhà chuyên ngành Việt-Nam trở biết tài khéo, phổ trương hết tinh thần mỹ-thuật.

Xin nói rõ rằng, Hội sẽ nhận những đồ hàng như sau này: đồ thêu các màu, đồ thêu vào lụa hay da, đồ ren các lối (phủ-lê, vơ-ni), đồ gỗ, đồ khảm tranh vẽ sơn, tranh vẽ thuốc nước, vẽ than, vẽ chì, vẽ phấn các màu, đồ kim hoàn, đồ ngà, tượng đồng, tượng bằng plâtre, tượng bằng đất (terre cuite), đồ sành, đồ sứ, các tranh khắc gỗ in địa hay in mài, các sách và các báo chí có tranh đẹp, các thư ảnh, các kiểu bia sách bằng da, một hay nhiều mẩu thuốc (relaires), đồ thủy-linh, đồ sắt (fer forgé), đồ gỗ bày hoàn toàn một buổi (Xin tiếp trang 100)

Đã có bản

Tình Mộng

TẬP TRUYỆN ĐẦU

của

NGÔ - NGỌC - KHA

In lần thứ hai

Giá 0:25

NGƯỜI VÀ VIỆC

ĐÔNG DƯƠNG PHONG THỦ

(tin của bản báo đặc phái viên)

Bốn chiếc máy bay mới kiểu Farman đã bay đến Hanoi, trông có vẻ đẹp lắm. Hai chiếc tốt hơn cả đã trở về Pháp, để hai em út ở lại.

Ngài Đỗ Sơn, Phó Đài mới xây xong đã thấy bốn một phát súng.

CƠ BÀN THẠO VIỆC

Lại một truyện vui nữa: trong hội nghị thành phố

BẢN về vấn đề y tế, hai ông hội viên thành phố mũi tẹt Lê Thăng và Đặng Vũ Lạc có chút vấn nạn ông hội viên mũi lõ rằng vì lẽ gì có đám đánh máy chữ Oppenheim lại được đặc cách luôn luôn vắng mặt mà luôn luôn lĩnh mỗi tháng 200 bạc lương.

Tức thì hai ông được một câu trả lời sắc sảo:

— Vì một lẽ rất dễ hiểu: cô ấy làm việc đã lâu năm và thông thạo. Như thế thì dễ hiểu thật.

Chắc ai cũng phải tán phục cái luận điệu tài tình ấy, nhất là các viên chức của thành phố.

Theo luận điệu ấy, ông chánh sự về sinh chẳng hạn sẽ có thể nằm nhà luôn luôn và luôn luôn lĩnh lương; ông làm việc lâu năm và thông thạo. Còn ông Đốc lý, thì không phải ngôn gì nữa, ông ấy không thạo lắm và làm việc lâu năm lắm rồi.

Duy có nhân dân thành phố, họ chỉ tán phục cái luận điệu đặc biệt ấy lúc nào có một ông kia thực hành cái chủ nghĩa: làm việc lâu năm và thông thạo, để luôn luôn nằm nhà.

Nhưng ông này lại luôn luôn có mặt.

YẾN TIỆC

HAI viên dân biểu Trung, Bắc có làm danh giá cho nhân dân không thì không rõ, chứ được thiếp mới edanh giá thì cả hai viên đều có cái danh dự ấy cả.

Ở ngoài Bắc, các ông nghị được mời đến « uống nước » ở đình ông Thông sứ, nghe dịp đàn đàn đờn, giọng hát trong trẻo của chị em xóm Khâm-thiên. Thật là hết việc dân, đến việc « nước », không còn si chề các ông nghị về cái gì được nữa.

Trong Trung, các ông nghị được Hoàng Thượng tiếp ở điện Quang Minh. Các ông đều mặc áo thụng xanh, nếu không đeo bài ngà, đến làm lễ ba khấu, nghe câu phủ dụ ngọt ngào, rồi vào dự tiệc sấm bành ngọt ngào hơn ở Tây vũ điện Cần chánh. Thật là ơn mưa móc đạt dào, tưới ra đã khắp, uống vào đã say.

Sau những bữa no nê ấm áp ấy, hẳn các ông nghị đâm ra vui vẻ, trông về tương lai của dân nước chỉ thấy màu hồng rực rỡ.

Là vì các ông có thể tự nhủ rằng lúc các ông nghe hát, là cả nhân dân cũng được cái hạnh phúc nghe hát; lúc các ông uống sấm bành, là cả nhân dân được cái hạnh phúc uống sấm bành rồi.

BỘ KINH TẾ

BỘ Kinh-tế của ông tốt rầu Nguyễn khoa Kỹ được viên dân biểu trong Trung hoan hô nhiệt liệt.

Một ông nghị đứng lên tán dương rằng:

— Chúng tôi khần khoản xin đưng làng phí. Hiện nay, điều hệ trọng nhất là nạn dân mãn. Vậy xin thì hành ngay việc đi dân và sửa soạn các đường thủy lợi. Chương trình của bộ Kinh tế chỉ thấy trong giấy mà dân chưa được nhớ chi cả.

Tiệc thay ông thượng Nguyễn khoa Kỹ không có ở viên lúc bấy giờ. Vì, nếu ngài có mặt, chắc ngài đã vuốt râu, cười một cách đặc trưng, ngạo nghễ mà chỉ « ầu cho các ông nghị biết rằng những công cuộc của bộ Kinh tế đương theo đuổi thật là to tát và thực hành có lẽ đã gần xong.

Ngài sẽ nói cho dân biết rằng ngài đã mở nhiều cuộc thi về các vấn đề nông tang và đã phát được rất nhiều giải thưởng.

Ngài lại sẽ tuyên bố rằng những cuộc thi to tát ấy có lợi hiển nhiên cho các nhà nông, nhất là các nhà nào giặt được giặt, và ngài sẽ lại tỏ chức một cuộc thi khác có lẽ còn to tát hơn nữa.

Lúc bấy giờ, các ông dân biểu chắc sẽ phải phục ngài là một nhân tài trong Nam có bụng to và râu ngắn.

ĂN MÀY

ONG đốc lý Virgitti tỏ ra rằng ông là một ông đốc lý biết thương người.

Ông đã xin hội đồng thành phố thêm hai vạn bạc để tiêu dùng về nhà chứa ăn mỳ ở Hà-nội.

Và ông lại có nhà ý bảo các ông hội viên An-nam rằng:

— Chẳng lẽ những người An-nam các ông vào thành phố ăn xin mà tôi lại bỏ kẻ cho họ chết đói...

Nhưng làm sao họ lại vào thành phố ăn xin nhiên vậy?

Vì nạn lụt.

Mà vì sao lại lụt?

Vì vỡ đê.

AI đáp đê? Thời lại các ông kỹ sư sở Lục lộ rồi.

Vậy thành phố nhiều thêm ăn mỳ, ấy chính là vì các ông này. Thành phố chịu thiệt thêm hai vạn tương nên bỏ cho các ông ấy mới phải. Mà các ông ấy không chịu, thì còn gì hơn là Thành phố xin với chính phủ đáp thêm để cho nạn dân có việc mà làm khỏi vào thành phố ăn xin nhiều đến nỗi ông đốc lý phải mỉa mai.

Còn đáp đê, thời thì lại giao cho các ông kỹ sư sở Lục lộ.

Hoàng Đạo

TIN HANOI

Kỹ hội đồng thành phố vừa rời các ông hội viên Annam bỏ ra về để phản kháng ông Virgitti.

Đến hôm nay ông Virgitti vẫn chưa tin là chuyện có thực. Ông bàn khoản hoài:

« Họ là Annam vậy mà... »

Và lấy điệu để làm nghi lung lắm.

MỘT CÁI KỶ LỤC

TRONG mấy buổi viên dân biểu Trung-kỳ họp, người ta lại nói đến bộ Kinh tế của Nam Triều, khiến cho mọi người lấy làm lạ rằng bộ ấy vẫn còn.

Trong một cuộc tranh luận, ông nghị Ngô-Đạm nói:

— Bộ Kinh tế ở các nước văn minh là một cơ quan to lớn, khước từ trong lịch sử cho quốc dân, nhưng ở nước ta, năm nay, coi lại việc làm của bộ ấy, thì thấy đã quyết được 9200 con sắn. Thật là một cái kỷ lục! Nhưng thật ra, thì cái kỷ lục ấy về phần của sở canh nông mà bộ Kinh-tế lại nhận là của mình. Lại còn xuất ra 400p. để mua trâu bò. Mua trâu bò để làm gì?

Ông nghị Ngô-Đạm thật là người khó linh. 9200 con sắn! Kế cũng là một con số khá to đấy chứ. Sự khó khăn nhất là làm thế nào để được chừng ấy con sắn. Không sai nhầm một con. Bộ Kinh-tế đã làm được việc đó kể cũng đáng khen.

Một năm 9200 con, hai năm 18400 con, cứ như thế cả mấy lúc mà xít Trung-kỳ sẽ hết cả sắn. Lúc bấy giờ nhà nông ta cứ việc chửi cứ không sợ sắn của lúa nhà.

ĂN RAU CỎ

TRONG bài diễn văn về «mác»viên dân biểu, ông Phạm Huy Lạc đã nhắc đến hai ông Bá-đi, Thúc-tề ngày xưa.

AI cũng biết hai ông Bá-đi, Thúc-tề ngày trước không chịu ra làm quan, lui về ăn trên núi, ăn rau cỏ để tỏ cái lòng thanh bạch của mình.

Ông Lạc nói đến hai ông đó để làm gì?

Hai ông Bá-đi, Thúc-tề ăn nhiều cơm rau, mà ông Lạc ăn nhiều cơm tày.

Hai ông Bá-đi, Thúc-tề gầy mà ông Lạc béo.

Hai ông Bá-đi, Thúc-tề đi ăn, mà ông Lạc cũng đi ăn... ăn trong nghị viện.

Có lẽ ông Phạm Huy Lạc muốn bắt chước hai cụ ăn sĩ ngày xưa ở chỗ đó chăng, chứ nếu không, nhắc đến tên hai ông ấy làm gì?

T. L.

TÔI

ONG Lê Văn Trương sốt ruột vì không ai nói đến ông Lê Văn Trương. Ông Lê Văn Trương liền đi nói đến ông Lê Văn Trương vậy.

Trong Ich Hữu số 92, ông khoe:

« Sau khi bộ « Một người cha » đăng vào P. T. B. N. S. cũng như sau khi P. T. B. N. S. đăng bộ truyện « Một người », tôi nhận được rất nhiều thư của độc giả các nơi gửi về ban lời khen.

« Người viết những bức thư ấy,

PHÒNG VỆ KIỂU NHÀ

NGUYỄN - BẢ - CHI (Kiến-trúc-sư)

HANOI — n° 61, Rue de Takou

HAIPHONG — n° 82, Ac d'Endhal

già có, trẻ có, ai ai cũng ngỡ lời kỳ vọng ở (đi về ...) gây một trào lưu tư tưởng mới có đủ lực lượng giúp người nước phẫn đấu trong cái thời khắc rất nghiêm trọng của lịch sử này...

Gây một trào lưu tư tưởng... trong lúc nghiêm trọng của lịch sử này... Viết thể rồi chắc ông Lê vẫn Trương bém bính cười nhìn anh nháy mắt một cái.

Rồi ông lại viết nữa.

Viết nữa để khoe những tác phẩm đã đăng báo hay in sách và những tác phẩm chưa in. Ông bảo ta rằng trong đó ông đều theo đuổi một cái thần tượng: « trái tim đỏ ».

Đề rồi có ngày theo cái thần tượng khác: trái tim xanh, trái tim trắng, trái tim ngũ sắc nữa thông biết chừng.

Còn nữa cơ!

« Trong « Trước cảnh hoang tàn »

tôi phát một tiếng gọi...

« Trong « Có tư Thung » tôi tả

một cuộc tranh đấu...

« Trong « Một trái tim » (hầu là

đỏ) tôi tìm một lẽ sống...

« Trong « Con đường hạnh phúc »,

tôi trưng lên một chân lý...

« Và « Trong văn vần, tôi biểu

đương... văn vần... »

Rồi « tôi » lại tin thế này, « tôi » lại tin thế kia, tôi và tôi và tôi mà người ta nói đến bao nhiêu cũng thừa là đủ.

Quan trọng lạ.

Tôi (Lêta) cũng muốn tìm một tiếng để biểu dương con người quan trọng cho tổ quốc ấy và tìm thấy một danh từ xác đáng:

Lê văn Trương Hugnh-hoang-lón-âng.

Lêta

Phong Triền-lâm 1937

(Tiếp theo trang 998)

(như buồng khách, buồng ăn, buồng ngủ) v.v.

Các kiểu thảm (tapis au point noué), các thứ tơ lụa dệt hoa, các thứ gấm, óc, các thứ nón, giầy, ô, các đồ bằng da (như ví, cặp, v. v.) tranh vẽ kiểu nhà tranh vẽ bằng tay bay chụp ảnh, các đồ làm bằng sừng, xương, các kiểu so, kiểu mũ, các kiểu tranh quảng cáo (publicité) các kiểu đèn, các thứ vải in, các tranh vẽ theo lễ hội Á-Đông, các đồ sơn (sơn ta, sơn Nhật, như hộp khay, bình phong, bàn ghế, tráp, khung, v. v.) các kiểu tricots, v. v.

V. N. M. T. K. N. H. lai cáo

— Này bới, ở chân có những chấm gì đen đen thế?

— Ông cứ xoa tay, nếu nó bay là ruồi, nếu không là rệp.

Trước Vành Móng Ngựa

ĐỐT RỪNG

LÊN mạn ngược, một cái thú của nhà thi sĩ là được nhìn ngọn lửa cháy ban chiều. Ngọn lửa như một bông hoa đỏ thắm chấp chớn trên sườn đồi xanh đậm hay tím lam, khói nhẹ nhàng tỏa ra như sợi tơ lên núi khời.

Nhưng cũng vì ngọn lửa ấy mà anh Thổ kia phải lộn xuống chôn phần hoa này đứng ngơ ngác như người kinh lạc vào rừng. Bộ quần áo lam của anh ta ngạc nhiên nhìn cái cảnh trí khác thường chung quanh cái vành móng ngựa với hệ áo đen của ông chánh án.

— Tên anh có phải là Thông Lục không?

Câu hỏi làm anh chàng rật mình. Ông tưng một hồi mới trả lời được.

— Bầm không, tên tôi là Mù Sy.

— Thế thì anh đến đây làm gì.

Người ta gọi Thông Lục kia mà.

— Bầm Thông Lục nó không biết gì cả, có phải đưa nó đi.

— Thế nó đâu?

— Nó kia ẹ.

Vừa nói, anh chàng vừa chỉ một

anh thổ khác, giống anh ta như

tạc khuôn, duy trẻ hơn và vẻ

ngày ngộ hơn, đương khép nép

núp ở góc tường.

Kêu Thông Lục ra, ông chánh án ra lệnh đuổi Mù Sy về. Mù Sy ngạc nhiên, vừa há mồm định phản kháng, thì có tiếng quát: — Kia không hước ra ả. Ai gọi đến anh mà anh lên, ra ngay.

Sợ bái, Mù Sy cúi đầu lui ra, để

lại anh Thông Lục có vẻ sợ hãi hơn.

— Thông Lục, anh có đốt rừng

không?

— Bầm không.

— Thế anh có làm rẫy không?

— Bầm có.

— Thế là anh đốt rừng rồi. Anh

làm rẫy để làm gì?

— Bầm để cấy lúa.

— Vậy anh ra nhận tội.

Thông Lục đương to hai con

mắt thỏ:

— Tội làm rẫy chứ còn tội gì

nữa. Nhà nước cấm đốt rừng, anh

không biết ả.

— Bầm không biết.

— Không biết thế nào được.

Phải biết.

— Nhưng mà con không biết thì

làm thế nào được.

— Mặc. Cái đó tôi không biết.

Theo luật, không ai có thể cãi là

minh không biết luật cả.

Thông Lục, về sợ sệt như con

MỘT BỨC THƯ ĐẾN CHẬM

Monsieur Tú-Mỡ ở Hanoi Bài « Bút và bút » của Tú-Mỡ đăng số 81, làm cho não động đờn luận ở thôn quê. Các cụ ný bop lại bần nhàu rồi gửi cho Tú-Mỡ một bức thư phản đối như sau này. Cũng là một cuộc bút chiến đấy.

Kính phúc số Ngày Nay tám một

(81)

Xuất bản ngày đit xét 6c-to (17

Octobre)

« Thị Tinh » gái quá tự do,

Chừa hoang như thế tội tày

trời;

Ông lại khéo ngược đời hãy đặt,

Răng ngày nay không luật nào

ngân.

Than ôi; bại lý thương luân

Còn đâu mỹ tục trong dân

này?

Kề trong Hương-Dức xưa nay,

« Thị Tinh » không thể riêng tày

tây lòng

Sao ông cứ ngược giọng mai thế?

Đầu nứa cho bọn trẻ nó theo

Rồi sau bó cả cưới treo;

Phá tan pháp luật ngặt nghề bầy

lầu.

Bực mình trách một vài câu,

Van ông Tú-Mỡ từ sau xin

đừng...!

Nhà Quê le 18 Novembre 1937

Kính thư

Thượng-thu Bách-Hồ Lý-Trường

Nguyễn-vân-Toát

TINH NGÀ sao lục

hươu bị lạc đàn, ngơ ngác nhìn ông chánh án rồi quay lại nhìn Mù Sy như có ý phàn vua về sự

định đoạt lạ lùng kia.

Bống có tiếng phàn:

— Một tháng tù ăn cheo và 200

quan tiền phạt.

Nghe tuyên án, Thông Lục

không còn vẻ ngạc nhiên nữa.

Mặt y chỉ còn vẻ nhẫn nại vô cùng,

về nhân nại của một người coi

việc vừa xảy ra như do một thiên

mệnh không thể trái, như một sự

huyền bí không thể hiểu.

HOÀNG-ĐẠO

Đã có bán tại khắp các hàng sách

TỰ HỌC TIẾNG PHÁP

PHẠM-DÌNH-HIÊN

của

TRƯƠNG-VĂN-SANG

GIÁ 0\$10

ROGER SALENGRO

Một chiến-sĩ đã hy-sinh cho chủ nghĩa xã-hội của LÊ-VĂN-SIÊU

GIÁ 0\$08

LANGSON Y-VIEN...

Có danh xư người thổ trông coi

Lâu nằng 5p. nhẹ 3p khởi ngày, đàn bà khi hư, lễ thấp, đau tức Thuốc trước khi gửi đi có thư phụ thần chú. Gửi thuốc trước lẵng liền sau.

Thư từ và mandat xin đề:

M. NGÔ-VI-THUYẾT propriétaire du

LANG-SON Y-VIEN 14 Hàng Cỏ — HANOI

Cần nhiều đại lý các nơi viết thư hỏi

ĐI XEM "ÁNH SÁNG" PHÁT CHÂN

bọn kỳ quái này đến đây làm trò gì mà sớm vậy.

Thấy họ, anh em cũng đỡ sốt ruột và nhún vai ngồi đợi hai ông chủ (lính). Anh Tiếp khoanh tay lại, ngả lưng dựa vào cột đình như sửa soạn làm một giấc dài. Anh Diên đứng thẳng đi bách bộ ở sân đình như cố tập thể thao để đợi bữa cơm trưa. Hai chị Thanh và Thanh Tú yên lặng nhìn mấy túi bảo nằm gọn gàng ở góc bàn.

Nửa giờ qua. Anh Tiếp hồng giắt mình mở mắt, anh Diên đứng bước và cả mấy túi bảo cũng nhòm dậy nhìn ra phía cổng. Một người béo tốt, phụng phịu, bần áo đơn, đeo thẻ ngà, dường hoảng bước từng bước một đi chập thì rồi, cụ Tuần Địch quốc Giám.

Trông thấy anh em, cụ cả cười và cả bộ râu tấy của cụ cũng nhếch lên, cười to:

— Kia chào các quan Ánh Sáng. Nghe nói, tôi then cứng người lại, với lần mặt, quay vào trong, giữ về chằm chú nhìn mấy bức hoành phi treo cao ở nóc đình.

— Nhưng tiếng nói bô bô của cụ cứ theo đuổi tôi hoài:

— Đây, các quan xem, những số gia đình bị nạn. Các quan cứ việc chiếu đây ra, rồi phát cho mỗi gia chủ năm hào. Thật là tiền.

— Băm... chúng tôi sợ làm như vậy không được công bằng, vì có nhà hai ba người, có nhà bảy tám miệng ăn.

— Ở không lo. Tôi làm việc chu đáo lắm. Tôi đã cần thân biên ra những gia đình đông người, và khổ cực nhất, để các ngài phát chân. Thế thì còn gì bằng nữa: dân nghèo bị nạn ở Bắc giang thật là có diêm phước được một cụ Tuần biết săn sóc đến họ, và biết tổ chức một cách chu đáo.

Tôi đương phân vân nghĩ, bỗng thấy cụ lên tiếng giới thiệu với anh em:

— Quan phó nghị trưởng viên dân biểu — Các quan Ánh sáng.

Ông phó nghị trưởng? Ông nghị chiếu cố? Tôi vội vàng quay lại.

Ông nghị chiếu cố thật. Ông đứng mỗi một cách vắn vơ và nói vài câu nhỏ nhẹ, không sao nghe rõ được. Mãi sau mới hiểu ông muốn đến

chứng kiến cuộc phát chân của anh em: bán hạnh quả.

Tôi vội vàng ra đón lấy cái hạnh hạnh ấy:

— Quả ông chiếu cố đến dự cuộc phát chân của chúng tôi. Vậy mời ông xem.

Rồi tôi quay lại bảo anh em:

— Vậy ta phát ở đây chứ?

Cụ Tuần vội đỡ lời:

— Không. Ở đây chúng tôi còn phải gao. Mời các quan đến Yên Dũng đi, rồi lúc trở về đây, chúng tôi phát xong, thì vira đến lượt các quan.

Nếu vậy thì tổ chức khéo thật. Chỉ tiếc một điều rằng có không báo trước cho để chúng tôi đến ngay Yên Dũng, khỏi mất một giờ ngồi đợi và chuyện vớ. Nhưng mà thôi, đã được tiếp kiến cụ và ông Phó nghị trưởng thì mất đến cả ngày cũng không nên phàn nàn.

Yên Dũng. Một cái đình con bên cạnh một cái đê cao. Chung quanh là nước. Xa xa là dãy núi Yên Tập trơ trọi. Cảnh rất đẹp, nhưng trong đó ẩn núp nhiều sự hoang tàn.

Chung quanh đình, dân cụ đến lĩnh chân đứng đông. Trông thấy họ quần áo lam lũ, thân hình hốc hác, tiêu tụy, chúng tôi bỗng cảm thấy lạnh lẽo trong lòng, và tha thiết mong sẽ được về đây luôn luôn, để đem lại chút vui vẻ chếch lát cho những dân khổ ấy.

Cách xếp đặt có thứ tự lắm, khiến công cuộc phát chân dễ dàng. Nhưng đó tiếc thế lại không phải là vì sự tổ chức của cụ Tuần, chỉ là công của ông huyện Hà dương Cẩn, thành thử ra mình không dám quên quá.

Phát xong, bỗng có vài người nghèo đói rách rưới đều kêu ca:

— Băm chúng con cũng là nạn dân cả, các quan đủ lòng thương cho

Anh Thanh quay lại hỏi ông huyện. Ông huyện đáp:

— Vâng, họ là nạn dân cả, khổ cũng chẳng kém gì những người vira lĩnh chân, có khi hơn nữa.

Ngạc nhiên, anh em nhón nháo:

— Vậy sao không biến vào số.

Ông huyện im không nói gì,

nhưng sau một cuộc điều tra cặn kẽ, ai nấy mới hiểu rằng đó là cách tổ chức của cụ Tuần: cụ cứ theo sự tình cờ « chắm » lấy một ít gia chủ trong những số của các huyện gửi đến, rồi biến tên sang số để riêng cho anh em phát chân.

Tuy vậy, lần này cũng may: những người đến lĩnh chân đều nghèo cả.

Xe lại quay trở về tỉnh lỵ. Nan dần vẫn đứng đợi một cách nhàn nhai ở đình làng Thọ châu. Anh em lại chia ra nhiều bọn để phát cho chóng. Bỗng gọi đến tên một gia chủ kia, thì một người trẻ hơn quần áo rách, chẳng chặc bước ra: quần là, áo thộc, nón dứa, và cả giày « đôn » nữa.

Sau một phút ngạc nhiên, anh em đỡ số lại hỏi cái vưu vật kia vì cớ gì lại lên đây lĩnh chân. Cái vưu vật ấy trả lời một cách thần nhiên rằng có lệnh gọi lên thì lên lĩnh chơi. Anh em nghe nói sực nhớ đến câu của cụ Tuần, những

người gọi lên là cớ cực nhất cả. Ai nấy đều nghĩ thầm: lính Bắc giang sung sướng thực, có những người cơ cực diện giày « đôn » áo thộc, và mặt mũi hồng hào như vưu vật mới ở hàng rượu ra.

Tuy nghĩ vậy, anh em cũng nhất định không phát cho những kẻ cơ cực ấy. Thấy vậy một kẻ cơ cực khác, vội vàng chạy ra góc tường, tháo đôi giày dòn, cởi áo thộc để đổi lấy áo nâu rách của một người quen. Chẳng may anh Đào nhìn theo, vội chạy lại hỏi:

— Ông trả hình để đi dự tiệc ở đâu đấy?

Kẻ cơ cực cúi hừng lử mắt. Có lẽ là đi cảm ơn cụ Tuần về cách tổ chức chu đáo của cụ ta.

Anh em ngắm người đến Hạ Vy, nơi trú chân của hơn hai nghìn nạn dân quá cơ cực. Ở đây, mỗi ngày có phát gạo, thịt. Hôm nay, anh em đến điều mỗi người thêm một hào, ai nấy đều hi há. Thêm một hào, là vì chỉ có chừng ấy tiền, chứ cho thêm đến năm hào cũng vẫn là thiếu.

Anh Khải, thấy ở đây cách xếp đặt có trật tự, công cuộc phát chân dễ dàng, bèn lên tiếng khen:

— Có thế chứ! Cụ Tuần ở đây tổ chức thật là chu đáo.

Hỏi ra mới biết ở đây là ông sự Petelat tổ chức.

Tử Lý

LÀM phúc cho có trật tự phải bắt đầu làm phúc cho mình trước. Ý tưởng ban từ thiện hội Ánh Sáng và đại biểu hội Hợp Thiện nghĩ đến câu phương ngôn ấy, nên buổi hội họp để sửa soạn lên Bắc-giang phát chân, anh em bàn đến chuyện ăn trước nhất. Sau khi nghe bà Hội Quang hàng bán cúng năm đồng giúp các bà mua thêm món để anh em hôm sau được no nê đầy đủ mà làm việc phúc, hội đồng đều tán thưởng công cuộc phát chân đầu tiên ấy và phần khởi nhất định đúng 6 giờ sáng mai khởi hành cho xứng đáng với lòng nhiệt thành của mọi người, không được chậm nửa giây đồng hồ.

Cùng vì vậy mà sáu giờ rưỡi sáng hôm sau, anh em lễ lạy đồng đủ ở nhà chị Trần văn Tiết và qua quyết lên đường, sau khi đã ban phúc cho họ đầy một cách đầy đủ.

Bảy giờ rưỡi, bảy giờ bốn mươi. Xe vĩa đi nhanh giữa một cảnh đồng chiêm còn đầy nước, mà anh em ai cũng thấy sốt ruột. Tưởng chừng như nó chạy chậm như rùa. Anh Đào luôn luôn giữ đồng hồ ra xem, giương bàn khoan lên:

— Chết chửa! Gần tám giờ rồi mà chưa đến. Ông Sĩ và ông Tuần hẹn chúng mình 7 giờ rưỡi, chắc bây giờ họ đương nóng lòng đợi.

Rồi ai nấy đều tưởng tượng ra một ông cụ râu bạc phơ và một ông tây về thể thao cùng ngồi với nạn dân đợi sự làm phúc của anh em; và đều thâm trách mình đã lỗi hẹn.

Tám giờ... Phú-lạng-Thương kia rồi. Anh em vội vã cho xe qua đình ông tuần và qua tòa sứ: Một bác lính tập ngái ngủ vừa dụi mắt vừa báo cho anh em biết rằng « quan sứ còn ngủ » và « quan tuần không có nhà ». Nghe nói, khắp khởi mừng thầm, như đã cắt đi được một gánh nặng; không có ai sốt ruột đợi anh em cả.

Tôi nhảm. Có hàng trăm người đương đợi anh em ở đình làng Thọ châu. Đó là những nạn dân đầy từ sáng tinh sương để đến lĩnh chân. Nhưng họ không có vé sốt ruột. Có lẽ họ đợi quen đi rồi. Trại lại, họ lại tỏ vẻ ngạc nhiên, tỏ vẻ nhìn anh em như có ý hỏi

BẮC-ĐẠI 100% Tổng độc thương CHO LỢN

TỔNG BẠCH TRẠI KHÔNG KHÓI

DỪNG 1-2 HỘP KHÓI NGAY

PHONG-TINH 7 BẠCH-ĐẠI ĐIỀU-KINH TÁO-BÓN

Và nhiều thuốc công hiệu Bán khắp nơi

Máy hạng hùng hồn

VIỆN là nơi ăn uống. Bởi vậy những người trong viện là những người... hùng hồn.

Những hùng hồn ấy chia ra làm nhiều hạng sau này :

1) Hùng hồn ghen thon lớn của ông Phạm huy Lục.

Ông Lục chỉ nói hai tiếng khi ứng cử làm nghị trưởng, và hai tiếng khi trúng cử. Ba tiếng khi cần phải phân giải những vấn đề khó. Và bốn tiếng khi đọc tờ trình.

— Báo-minh, việc nông phó bằng này đồng, không ai đi nghị chứ ?

— Hòa-bình, việc học bằng này đồng, không ai đi nghị ?

— Sơn-la, việc kiểm lâm bằng này đồng, không ai đi nghị? v. v. . .

2) Hùng hồn nản nỉ của ông Nguyễn Đình « Chiến cố » Cung.

3) Hùng hồn ái-ô mi-miêu của ông Lê Thăng ;

4) Hùng hồn khô khô của ông ngài ngài Tô văn Lượng ;

5) Hùng hồn nồng nặc của ông nghị rợ rợ Phong-ton ;

6) Hùng hồn cò cừ của ông bộ giả Luận, Thân và các ông có bệnh suyễn khác ;

7) Hùng hồn bằng vàng của ông Ich Thành vì là cái hùng hồn yên lặng ;

8) Hùng hồn ào náo của ông Trần-trọng Kim, vì lúc nào ông cũng có vẻ ngậm ;

Bó thân vì chính phủ đình,

Lệ thần lơ lảo, phù danh im thoi

9) Hùng hồn bát nhè của các ông nghị đình dủ ;

10) Và cái hùng hồn vấp vấp của ông nghị Bút... trợ... En Giê A Nga huyện Nga.

Nghe đầu khóa sau họ lại đình ra làm dân điều nữa cho mà xem .

Hùng hồn thực. LÊ-TA

CẦU Ô

Tim việc làm

— Thy ạnh giới, làm được đủ mọi việc trong nghề, muốn làm việc làm (ở đâu cũng được).

Hỏi tòa báo.

— Đã học bạn tù tài phần thứ nhất, muốn tìm một chỗ dạy học ở tư gia.

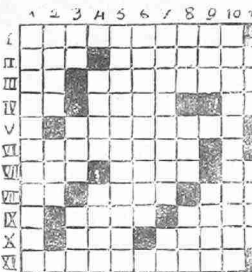
Hỏi M. Bình 55bis, Takou, Hanoi.

NHỮNG bạn ở chữ gửi về nhà báo tuần này cho chúng tôi biết rất nhiều bạn đọc hoan nghênh mục giải trí của Ngày Nay. Nhưng cũng tỏ cho chúng tôi thấy có nhiều bạn còn... há tiện cái lời đoán chữ của mình quá. Năm mươi bạn ở chữ chỉ có ba bạn đúng với bản mẫu mà chúng tôi đăng dưới đây. Trong số đó chỉ có một bạn hợp lệ : chép lại và đánh dấu những tiếng không đánh dấu trong bản. Cái khó đặc biệt của bạn ở chữ số báo vừa rồi càng làm vẻ vang cho người được giải : sự tranh đấu (nói cho thêm quan trọng) có vất vả mới tỏ được trí anh tài.

Những anh tài ấy còn nhiều. Các bạn cứ có mà lộ ra đi. Chúng tôi mỗi tháng có một giải thưởng để biếu các bạn. Và đến số mùa xuân, sẽ có một bản ở chữ rất vui, rất lạ, rất dễ tìm và cũng rất rắc rối để các bạn... « giải trí » trong mấy ngày xuân.

Bản ở chữ kỳ này dễ hơn, nhưng không quá dễ để khiến cho các bạn không lớn một tý công nào.

Bản số 1

Ngang. — 1) Một thể văn thịnh hành nhất, có thể làm cái gương mang khắp thiên hạ cho người đời soi vào đây thấy có mình.

2) Tiếng đáng nhất để thay tiếng thoi tú và. — Sinh con trai thì làm thế, theo tục bèn Tàu ngày xưa.

3) Màu lá gân tàn hay màu hoàng hôn.

— Mỗi ngày hay thời gian chưa nhất định.

4) Trái nghĩa với chắc. — Một nói theo giọng tây giả cây. — Dụng đàn người không máy khi được thế.

5) Gió bắc hay gió trong viên đàn biển.

6) Nghĩa nhà.

7) Mùa lá ngô đồng rụng trong vãn Tàu (và vãn ta nữa than ôi !) — Xe của quan đại phu hay chỗ thừa mái nhà người ăn mày cũng thế. Tiếng háng không nhìn được.

Cùng với 8) vọng là mong muốn, cùng

với lap là một nước, cùng với sinh là một con vật tế thần. Cho trẻ con bú mà không phải là mẹ nó. Không có nó thì hết đường ra và hết đường về.

9) Mệt La-Mã. Trẻ con lầy, mệt rãng, hay yếu bụng là thây ngày. Đi với thớt để tả tiếng nói cười của con người « bé trong nam hiem giết người không dao ».

10) Thẹn mặt. Nói thục : ai cũng muốn thế đối với người khác, về nhan sắc, về tên tài cũng như về tài. Người có tài, có đức và đời này có rất nhiều tiền thì được thiên hạ đối với mình thế.

11) Tiếng xưng hô của con thụ ty (hay của người khác cũng được) khi nói với bá hoàng hậu, hay hoàng chức với bà ấy, nhưng phải là đơn bà.

Đọc. — 1) Trước báo Phong Hóa, người ta vào dùng tiếng này để gọi tiêu thuyết « Nửa chừng xuân ».

2) Nghĩa lờ mờ mà bà vợ vua Thành Thái đánh chịu, nói ngược với câu thơ khêu phụ oán và nói theo tiếng miền Trung. Bất chức tiếng khêu. Tiếng hỏi.

3) Đi với ong là đích thì tiếng kêu của con lợn. Với ăn tục uống, nghĩa đen đây chứ không phải nói cạnh các quan dân ! Có văn có chữ nhưng không hẳn có nó đâu !

4) Me, theo tiếng gọi của bé nhà quê. Ai dám tự phụ có đủ mười điều ấy (theo câu thánh nhân đã dạy) Một cứ chỉ làm cho đỡ mỏi nhưng không nên làm trước mặt mọi người.

5) Dáng những hương thơm cho tho thoán thoán.

6) Gia phiệt của kô công thần.

7) Trông đường bé, trang trọng lắm.

— Nếu có trong nữa thì là đôi nhân tình phải nhớ nhau.

8) Vô sự. Một thứ vật được đa tình. Mặt anh chàng liêu liếm bị gái mắng.

9) Đã thế lại còn trong thì là một con vật kêu to mà ngắn cổ. — Cái mặt ấy có đáng gửi vàng mới nên làm thế.

10) Vụ lụt có hại cho dân nhưng nhiều ông được hưởng cái khoản này.

11) Chỉ vì nó mà ông chủ Đông-Dương tap chí mang tiếng. — Nói giọng ấy thì chả ai ưa !

GIẢI ĐÁP BÀN Ô KỶ TRƯỚC

Ngang. — 1) Hoanghênh. — 2) Oai nghi ; Âu. — 3) Anh ; Hiên ; Y. — 4) Ngoài ; U cần. — 5) Aonep. — 6) Thịnh thịnh. — 7) Oa ; Át ; U ; Ho. — 8) Ác ; OA ; Chua. — 9) Nhé ; Oan. — 10) Giông giống.

Đọc. — I. Hoangtông. — II. Oang ; hách (củ xa rộng). — III. Aibồi ; eo. IV. VN ; aonô. — V. Nghinhông (hình bạn để là nghinh tiếp, nhưng thế chỉ có nghĩa đón (vào) mà không có nghĩa đưa ra). — VI. Ghi ; ét. — VII. Hêophục (y phục nhà tang). — VIII. E ; nư ; I-hồ. — IX. Na ; A ; nhượn. — X. Huỳnh hoang.

Người được thưởng một năm báo NGÀY NAY là :
Bà PHAN VĂN THUẬN
117 A. Sadi Carnot, Haiphong

Mỗi tháng, N. N. biếu một năm báo cho bạn nào gửi đúng 4 ở chữ (đang liền 4 kỳ báo và kể từ kỳ này) về dự thi. Nếu nhiều người đúng sẽ gặp thăm để chọn lấy một người may mắn nhất.

Hạn nhận bài thi đến 5 giờ chiều thì sủa là hết.

NÓN LEMUR

của họa sĩ Nguyễn Cát Tường có nhiều kiểu lạ, nhiều màu khác nhau rất mỹ thuật có thể ăn hợp với hết thảy các thứ y phục. Thuận mắt và màu da của các bạn gái.

CÓ BÀY TẠI HIỆU MÂY Y-PHỤC PHỤ NỮ TÂN THỜI
LEMUR

N. 16 Rue Lê Lợi (Giốc cây Thị hàng Ken) Hanoi

Mua buôn có giá riêng xin mời lại nhà thương lượng

ĐẠI LÝ { Hiệu Quang-Van-Thành, 51 Paul Doumer, Haiphong
Fémina Rue Piquet Tonkin.

Si vous voulez

Bien manger
Bien dormir
Etre tranquilles

Descendez ó

l'Hôtel de la Paix à Hanoi

Vous apprécierez sa bonne cuisine, ses chambres dans Pavillons entourés de jardins, ses prix modérés.

Le meilleur accueil est réservé à la Bourgeoise Annamite

Charles Guillot - Propriétaire - Tél. n° 48

NGHOAI là ai thế nhỉ ?
 Người có cái tên kỳ
 dị và nghịch ngợm này
 thính th óng lại gửi đến
 cho tôi mấy tờ giấy mỏng nhỏ xíu, ý
 thơ nhẹ nhàng, xinh xắn, nhỏ nhắn
 và cũng nghịch ngợm tươi cười.
 Tuổi cười và nghịch ngợm cũ
 trong những lúc ông... Nghoai buồn.

Trời không đẹp nữa cảnh không vui
 Nước không buồn chầy thẩn giọng
 Lẽ đã quay lại về mong bạn. *suối*
 Nước vông hơi nước tới đâu rồi ?
 Gió quay đầu thổi cảnh buồn nẫu
 Liều quay đầu đến : chờ quên nhau
 Chín quay đầu hát : vui vui nhé !
 Ta nhìn qua lại để đưa nhau

Thơ cổ ý theo thể bằng, cổ ý
 nhắc lại những tiếng : gió quay đầu,
 liễu quay đầu, chín quay đầu, nghe
 ỡm ỡ, tình ranh đến hay hay. Tuy
 thể câu sáu cũng : « Ta nhìn qua
 lại đưa nhau » cũng là được sự gợi
 gợi cợt đùa để quên lúc li biệt.

Ông... Nghoai có ngon bắt mới
 mẽ và đung dại quá. Ông làm được
 nhiều lối thơ khác nhau và lối nào
 cũng kinh. Tâm cảnh trong thơ chã
 sâu sắc : chỉ cần ý nhị thôi. Ông
 nói những tâm tình thông thường
 song những tâm tình thông thường
 ấy, ở miệng ông nói ra, thực dễ
 nghe và đáng yêu đạo đức.

Cả một buổi phải xa em, một buổi
 Anh hình như thấy thiếu hẳn anh đi !
 Cả một đêm lặng chờ trong bóng tối !
 Ôi ! buồn ghê ! xa vắng để làm chi ?

Ông... Nghoai hãa có một người
 yêu bé bỏng, được ông yêu một
 cách nồng nịu và trẻ thơ. Những
 câu chuyện của đôi chim ấy nói với
 nhau chẳng tha thiết gì đâu, vậy
 mà đắm thắm lạ. Ông kể cho « em
 Nga » của ông cái buổi xa lìa hai
 bên gặp nhau :

Ngày xưa, một buổi rõ êm trời,
 Trong vườn, đương chạy nhón nha
 chơi,
 Tự nhiên, anh thấy bên đường rẽ
 Tay em đương vít trái đào tươi.
 Thế rồi... lúc ấy... em Nga a...
 Ô hay ! em vội ngượng ngượng lờm gì ?
 Ừ thôi ! em muốn không nghe nữa
 Thì thôi. Chuyện « cũ » nhắc làm chi ?

Dung đi quá chừng. Nhưng nhiều
 khi thành dễ dãi quá. Những tư
 tưởng thoáng hiện đến, người khác
 không cần ghi lấy vì nó thường
 quá, còn ông, ông đem làm thơ.
 Ngoài mấy « mẫu thơ » nhỏ và gọn

T I N T H O '

như những câu « Hai-kai »
 Hoa ơi ! đứng nở với !
 Đêm nay nắng không tới !
 Và ich ! nở làm chi ?
 Hỡi đời !
 Ông Nghoai cũng viết thành thơ
 những điều thậm vớ ich.
 Em ơi, đứng khặc,
 Vì trông những ngọc
 Đọng trên mi em
 Anh nào con tim ! (!)
 Những lời này, chỉ người yêu của
 ông là cảm động. Mà cũng chưa
 chắc đâu !
 Mấy bài thơ làm theo điệu sáu
 tám của ông làm cho tôi giận ông
 lắm. Vì bài nào đoạn trên cũng đều
 dang, em ái ái và rền mùa bao nhiêu
 ánh sáng trong trời. Thi dụ bài này :

HẢI HOÀ

Đưa xuân. Một sáng thơm tho,
 Đương khi sương vẫn mờ mờ thăm
 Tôi đi tìm nét gấu kiêu | reo,
 Để tỏ cho hết ý chiều hôm qua,
 Còn đương lựa một vần thơ
 Muôn ngàn sáng đã buông | tơ trong
 vườn,

Và cùng với ánh chiều-đương
 Một cô tiên cũng với vàng huân ra.
 Hai tay hai lũng đượ - hoa,
 Lẳng lơ đi dưới sương mờ mờ mây.
 Trời đảo, có với gió lay

RỘNG LỚN

Đuôi cờ bay. Ngọa nước rêu đảo
 đảo,
 Sò một loạt vật thân tàu ngọc sóng.
 Tàu húc nước, nước mờ đôi rồi
 sắp đóng,
 Trong tiếng gấm vang rộn. — Bề
 trờm cao.

Gió dầm mặt tự Vô Cùng ủa tới,
 Gội Nồng Say vào tám chỉ để mê ;
 Thấu sáng đêm, bên gan tàu vẫn
 sôi,
 Vẫn khời từng mảng bề đồ nghiêng đi.

Đôi mắt lạnh ta rời miền Vô-Tận.
 Gió phiêu lưu ray nổi khát Xa-Xôi :
 Đảo hoang um cây bóng cũ ngăn
 đời.
 Trăm ngàn đời khách xa tìm đất
 mới.

Đìn dằng hát lấy một hai bóng gấu.
 Đẹp như có một mùa xuân
 Áo sương nam sáng bước lên trong
 viên.

(Riêng bài « tặng em » thì ngay
 đoạn đầu đã có những vần trùng
 nhau khó chịu :
 Khi về, em dần : « sáng mai
 « Thi anh phải có một bài tặng em,
 « Hàm hai câu rất êm êm
 « Rất là kỳ dị như em (lại em) bấy giờ.
 Và ở dưới, vần gien cũng lặp lại
 như thế.)

Còn đoạn dưới, bài nào cũng như
 bài nào, nó câu thả, yếu ớt quá !
 Tôi không muốn chép ra đây vì tôi
 sợ độc giả cũng giận ông... Nghoai
 (!) như tôi.

Ông... Nghoai (gồm, đổi cái tên
 bài trước ấy đi)... ông Nghoai là
 một nhà thơ đi dóm, có một lối
 thơ tài tình đáng mến mà ông nên
 để tâm luyện cho tinh sâu. Đương
 đại giọng ; đưa cợt với vần điệu
 nhưng đừng khinh mao ; đường bằng
 lòng đeo những hạt ngọc xinh xắn
 trên cổ người tinh thần khá ái lai
 Nàng Thơ của ông ; kéo người ta
 cười cho đầy.

Thơ Lữ

THO' DƯƠNG

ĐĂNG NHẠC DƯƠNG LẬU

Tịch văn Động đình thủy,
 Kim thượng Nhạ : đường lân.
 Ngô, Sở đòng nam sách,
 Càn khôn nhất gia phù.
 Thân bằng vô nhất tự.
 Lão bệnh hữu cô châu.
 Ngụ mà quan san bắc,
 Bằng hiên thế tử lưu.

ĐỖ PHỬ

Thơ dịch

LÊN LẬU NHẠC-DƯƠNG

Động đình nghe tiếng từ xưa,
 Nhạc-dương lâu mới bấy giờ lên
 chơi ! ()

Đông nam Ngô, Sở chia hai,
 Ngày đêm như thấy đất giới nội
 nênh.

Người quen, một chữ vắng tanh ;
 Tuổi già, mình ốm, lênh bênh
 chiếc thuyền.

Quan san cõi Bắc giặc chân,
 Mãi hiên đường tựa rạn cái giới rì !

TÂN BÀ

THỰC-TRUNG CỬU NHẬT

Cửu nguyệt cửu nhật Vọng-
 hương đài.
 Tha tịch tha hương tống
 khách bãi.
 Nhân tình dĩ yếm Nam trong
 khò,
 Hồng nhan na tung bắc địa lai
 VƯƠNG BỘT

Thơ dịch

TRONG ĐẤT THỰC NGÀY MỒNG CHÍN

Vọng-hương mồng chín lên
 đài, (2)

Chén đưa liệc khách quê người
 Nam-trung,
 Người dầy chân chết nỗi lòng !
 Cờ sao đất Bắc chim hồng lại chi ?

TÂN BÀ

1) Lâu Nhạc-dương trông xuống hồ
 Động đình.
 2) Bài tên là « Vọng-hương », mà hai
 chữ « Vọng-hương » nghĩa là (trông về
 làng).

TU 16 OCTOBRE 1937 ĐÃ MỞ

NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH

của Bác-Sỹ PHẠM-QUANG-ANH

Chuyên môn

BỆNH ĐÀN BÀ — BỆNH TRẺ CON

N° 66 Rue Richaud. Téléphone 333

Thợ may khéo của Quý Bà, Quý Cô

Conh nhà thờ lớn **MAIRIE** 4 Mission Honor

Đã được giải nhất và bội-tinh bạc về thi may
 đẹp ở chợ phiên Haiphong, Huế, Hadong, Hanoi

Áo rét, manteau, pardessus, cape
 nhiều kiểu tối tân 1937.

BIỆM BÁO

Lưỡi gươm rơi

BÁO Mai trong một số, đã có lần chế riêu ông đốc từ Trần Văn Đức là người « khoa học 100% », mà còn ham đọc những truyện thần tiên kiếm hiệp ba xu ở ngoài này gửi vào.

Thế nhưng mà cũng số báo ấy, Mai lại đang một truyện kiếm hiệp thần tiên cũng chả kém, nhan đề là « Lưỡi gươm bay ».

Chúng tôi tưởng nói vậy thì nói, chữ báo Mai có lẽ cũng như báo T. T. thứ bảy và Ich Hữu, có đời nào chịu rời bỏ cái « kiếm... tiên » của mình.

Nhưng, may thay báo Mai đã can đảm nhận cái lỗi của mình.

Trong số 12 vừa rồi, chúng ta đọc thấy :

« Nghe lời trách thiết chính đáng của mấy vị độc giả yêu dấu, từ kỳ rồi chúng tôi đã bỏ ngang tựa thuyết kiếm hiệp « Lưỡi gươm bay ».

...Không muốn độc giả tin mê huyền hoặc, nên chúng tôi mạnh bạo cắt đứt « Lưỡi gươm bay » để rồi thay vào một tựa thuyết cách mạng hay xã hội rất hay.

Chúng tôi luôn luôn biết phục thiện ».

Thật là một việc đáng khen. « Lưỡi gươm bay » vì thế đổi thành ra « Lưỡi gươm rơi ».

Nhưng không biết rồi ai sẽ lượm ?

Muru mero

Trong mục « Muốn biết » của Ich Hữu :

« Bây giờ, các bạn có rức đầu, chóng mặt, chỉ uống vài liều aspirine là tỉnh như thường.

Nhưng về đời thường có đã làm gì có aspirine hay các thuốc men khác. Như vậy khi rức đầu, chóng mặt, các bạn có biết các cụ chữa chạy ra sao không ? — Các cụ dằn ngựa bệnh nhân ra và lấy những đồ dùng bằng đá, các cụ... đục sơ cho... óc chày ra, rồi các cụ tin rằng rức đầu là bởi óc nhiều quá, thành thử bị ép chặt trong sọ, phải cho bới ra. »

Cách chữa này hẳn là biên nghiệm vì khi người bị đục óc lán ra chết thì bệnh rức đầu cũng tắt nhiên

— CHAU — Ông ơi, cháu hỏi ông cái này nhá ?
— ỒNG — Cái gì ?
— K h i g i ó không thổi thì nó ở chỗ nào. hờ ồng ?

Hạt sạn

Con vịt Trung Bắc

T.B.T.V. số 8179 (18-11-37) trong mục « Bàn cờ thế giới » :

Lúc đầu là « con vịt », những bữa một, bữa mai, con vịt đủ lông, cánh thành ra con vịt... thực ! Việc trong thế giới thường như thế cả !

Thế thì là thực ! Nó là con vịt nhưng lúc mọc đủ lông cánh, con vịt lại thành ra con vịt. Lại thì có lạ, nhưng bảo trong thế giới đều như thế cả thì tôi không chịu. Họạ chẳng trong tờ « Trung Bắc Tân Văn » !

Lo gì ?

T.B.T.V. số 8180 cũng trong mục « Bàn cờ thế giới » :

— Quân Nhật sẽ tiến đánh Nam-kinh chăng ? Sẽ chẳng tiến đánh Nam-kinh chăng ? Đó là cái « lo » của nhiều người từ hôm thành phố Thượng-hải bị thất thủ.

Quân Nhật sẽ tiến đánh Nam-kinh thì lo đã đành. Nhưng quân Nhật

không còn nữa. Thật là giản dị.

Bạn đồng nghiệp mới

Một bạn đồng nghiệp có cái tên rất nên thơ : Ly Tao.

Như thế ai chẳng tưởng Ly Tao là một báo chuyên chú trong về vào chương và mỹ thuật.

Nhưng không, Ly Tao lại làm chính trị nhà.

Ly-tao nương tựa ở thế kỷ thứ hai mươi mươi này có khác. T. L.

sẽ chẳng tiến đánh Nam-kinh thì lo nỗi gì ? Những người lo vor lo vãn, lo liêu lo lĩnh như thế chỉ làm mất thời giờ độc giả.

Mùi lạ

T.T.T. Bấy số 182, « Cánh sen trong bùn » :

... Một mùi nước hoa phao pháo ở các trang đưa ra...

Phao pháo ? Mùi nước hoa phao pháo là mùi nước hoa gì, hay là mùi thơm của chiếc pháo ?

Đồ lễ

Cũng trong bài ấy :

... Những mảnh lông bút ra ở trên những trang giấy có tri kia ngày hôm nay, kẻ này lại mao muội nện ra đây để cúng than với những người đã yêu, đã khổ.

Sao lại ném những mảnh lông đã bút ra như thế có phí của không ? Tốt hơn là tác giả xếp nó lên trên đĩa rồi cắt đi thì hơn !

Ngủ

T. T. T. Ba số 38, « Hy sinh » :

... Thế rồi, một đêm mưa sấm gió thùm, vạn vật ngủ chìm đắm trong giấc ngủ mơ say... bỗng có tiếng la : ăn trộm, bắt lấy nó !

Nói van vật ngủ say thì khi quấy, vì có hai người không ngủ : một là anh kẻ trộm, hai là cái anh la để bắt nó. Trái lại còn tác giả thì ngủ thật.

Ít thế ?

Cũng bài ấy :

... Cảnh vật chung quanh chỉ có ngon đến đâu leo lên... Còn thời không có gì cả ? Thế thì tác giả ở đâu ?

HÀN ĐÀI SẠN

VUI... CU'OI'

Của Ng.v-Huyh, Tourane

Người ta bảo

BÀ CHỦ — (chủ nhà) Sao mày đi chợ bữa nào cũng ăn bột ?

QUYẾT — Vì con muốn theo gương bà.

BÀ CHỦ — ?

QUYẾT — Vì con nghe bà (tính tiền chợ với ông mỗi ngày là sáu các má bà chỉ đưa con bốn các rưỡi thôi.

Trăm tuổi

CHA — (45 tuổi) Con làm bằng mắt thế, nếu cha trăm tuổi ai nuôi con.

CON — (10 tuổi) Không sao đâu cha đừng lo

CHA — Sao vậy con ?

CON — Thủy tương bảo con chỉ sống đến sáu mươi tuổi thôi a.

Giờ cách trí

THẦY GIÁO — Mất đề làm gì ?

KINH — Thừa thầy mất đề ngộ.

THẦY — Làm gì nữa ?

KINH — (Nghĩ chưa ra bỗng thấy thầy bặc trò Luân đang nói chuyện, thầy trợn) Thừa thầy mất đề tức là đề trợn.

THẦY — (Tức mình sảy lai người Kinh), và còn để làm gì nữa kẻ nót.

KINH — Và còn để nguýt nữa a.

Làm tướng

THẦY — Ông thân trò làm gì.

TRÒ — Ông thân con làm tướng giới làm.

THẦY — Ông ra trán mấy lần rồi.

TRÒ — Thừa không thể kẻ xiết.

THẦY — Ông thàng những trận nào ?

TRÒ — Thừa trận Đại-chiến Bàn-đức a

THẦY — Tướng gì lại có Đại-chiến Bàn-đức.

TRÒ — Tướng Quan - Công của gánh hát « Xang xir út » a.

Lời bà cáo cho khách phong tình, ai cũng nên biết :

Đã rành mọi số tiền lớn để theo một công cuộc trong 3 tháng.

CAM ĐOAN CÁC NGÀI KHÔNG MẤT MỘT XU NHỎ.

Bắt đầu từ 1er Novembre 1957 này, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** chữa không hẳn cho các người, bị lừa ra mắt, bắt tức, bị Giang-Mai hạch loét, quả soái, bị Da-Cam lấy số 10 Isat. Mục đích của chữa không lấy tiền này là để giúp các bạn bị bệnh phong-tình khỏi phần van tìm chọn một thứ thuốc nào trong khi mắc bệnh, vì tiền này thực quá một số đồng các người bị kể sinh nhai cần. Đường dẫn với giao-cần thuyên tán, kiếm cách lấy tiền, không giúp ích gì cho ai cả. Một mục đích nữa cho sự chữa không lấy tiền này, là để lo rõ cho mọi người biết nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** không riêng chỉ bán thuốc phong-tình để kiếm lợi, mà còn những thuốc khác, chữa những bệnh khác, chữa được quốc dân tiêu thụ rất nhiều. Thuốc chữa bệnh phong-tình cũ, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** thì ai cũng biết tiếng, nhưng cần nói nhiều, chỉ yếu cần những bệnh nhân dù có tiền cũng vai lòng đến uống không, không nên ngần ngại gì, sẽ thấy sự tiếp đãi lịch sự, cách chữa bệnh chắc chắn hợp vệ sinh cũ, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** mà nhiều người đã biết tiếng và ca tụng từ trước đến nay. Cuộc chữa bệnh phong-tình không lấy tiền này sẽ thi hành trong 3 tháng, kể từ 1er Novembre. Xin hết thay các giới anh em vui lòng giới thiệu cho khắp anh em giữa nghèo sang bần đều biết, nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** đã rành một số tiền lớn để chi phí vào công cuộc này. V x viết thư kể bệnh rành mạch và gửi theo tiền cước bằng Timbres sẽ có đủ thuốc để các ngài uống đến lúc khỏi bệnh.

NHỚ NÓI THÊM. — Các ngài nào hiện đang chữa bệnh ở một nơi nào, thấy chưa đỡ hoặc chậm khỏi, mà các ngài đã trả tiền trước rồi, cũng đừng nao nức mà theo đuổi hoài công, nên lại ngay nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** mà chữa các ngài sẽ không mất một xu nhỏ, mà cũng được khỏi bệnh.

Nhà thuốc **THƯỢNG-ĐỨC** cần bạch

TIN VĂN...

Tin Trung-Nhật

BAO Đông-Pháp có một lời riêng (tin riêng Đ. P.) để báo tin cuộc chiến tranh Trung-Nhật.

Vì trong việc thông tin, Đông-Pháp lại bản tán thêm vào. Đông-Pháp thù Nhật, bênh Tàu, thảo vấn thế này, trách móc thế kia, và khuyến khích những chủ khách mãi dao cẻ giết Nhật.

Và muốn làm gương ái quốc cho quốc dân theo, hai chủ U-Mân-Phủ và Woon-gâu-Way tục danh là Ngô văn Phú và Hoàng hữu Huy cũng đang mãi con dao dịp.

Theo Đông-Pháp thì quân Tàu không bao giờ thời thắng trận.

Những tin thắng bao giờ cũng được báo ấy hoan nghênh bằng sự nhiệt liệt của mấy giòng chữ in rất to.

Còn những tin bại thì đánh trống ãng.

Theo lối như thế này :

— Quân Tàu đem 20 lữ đoàn đánh giết quân Nhật, Nhật chết hại rất nhiều.

— Quân Nhật mới chiếm được Bắc-bình, Sơn-đông.

— Quân Tàu thắng luôn ba trận.

— Quân Nhật tiến đánh Sơn-tây.

— Quân Tàu đại thắng quân Nhật.

— Nhật tiến đánh Thượng-hải.

— Quân Tàu đánh quân Nhật xiềng liềng ở các mặt trận.

— Quân Nhật lấy được Thượng-hải.

— Quân Tàu vẫn đại thắng.

Và đại đại thắng.

Đến nỗi bây giờ Nhật định tiến đánh Nam-kinh.

■

Cái nhá ông Cổ Lý rõ khéo ỡm-ớ.

Ông ấy viết :

— Nhà báo nào cũng có hàng

gánh văn cô ; gồm của độc giả các

nơi muốn tập viết văn gửi về. Những

ông chủ báo biết tư trọng thì đem

vứt vào sọt rác, còn những ông chủ

báo nào coi giá trị là báo ở chỗ

nhieu trang, nhiều bài thì trên

trọng giữ lấy để dâng lên, vừa để

không phải giá tiền nhuận bút, vừa

được lòng bọn độc giả... không biết

xem báo.

TRONG ĐỀ LAO

— Băm ! ông thanh tra đã đến.

— (Đang trì) Vậy nhốt ông ta vào khám nào ?

CÁI TÍNH TRỪ' SAI

1-1 = 2 (một trừ một thành hai)

Có một bà thông.

Xấu duyên lấy phải ông chồng trai

Lu bù các xóm trăng hoa,

Phất phơ Van-thái, la cà Khâm-

Bà buồn, bà bực, bà ghen,

Nhưng bà gán nỗi không khuyên

Nên đánh cầu chửa Phù-dung

Đem duyên xe lợ buộc ông năm

Thánh tâm thiết tỉnh tại gia.

Buổi ông hầu chúa thời bà ngồi

Dịu dàng trong ấm ngoài êm.

Gia-đình bà tưởng cảnh tiên Non

Ít lâu bà đã dụng công

Tạo nên được đức ông chồng...

buộc tai.

Á-phiên ông đã bèn hời

Trượng vui nhị tâu chân đời trắng

Bà chưa học đến chữ ngờ !

Trúng nào tặt ấy, ông chừa được

Nằm nhà chửa được bao lâu,

Văng nghe tiếng bạn ã-dâu nhẵn

Khởi mây chàng có bạn bè.

Ở nhà với vợ chán phê, ông đi

Tim nơi tửu sắc mê li,

Khâm-thiên, Vạn-thái đi về hóm

Thành ra : một trượng trai lơ,

Bà ra tay chửa bây giờ hóa hai !

Bà làm cái tính trừ sai...

Tú Mỡ

VĂN của LÊTA

Mà viết những câu ấy ở đâu ?
ở báo Ich Hưu (số 91) !
Con người tẻ đến thế là cùng.

Ich Hưu số 91 bắt đầu có mục

« độc giả phê bình ».

Để làm chứng cho những lời chỉ

lý của Cổ Lý.

Vì « độc giả phê bình » là mục

đựng riêng những bài lai cáo của

các độc giả tập viết văn gửi đến.

Sọt rác của Ich Hưu đấy, chứ gì ?

Tin mừng

Hai nhà báo kết duyên : cô Ngô-

thị-Kiểm và ông Lưu-Khê.

Lễ kết hôn nhằm ngày kỷ niệm

« đình chiến », 11 Novembre vừa

rồi.

Một cách kỳ hòa ước.

■

Đưa tin này, báo Mai nhắc đến

một thành tích về vang của chủ rề.

Lư tán lang là một thi sĩ. Hơn

thế, một thi sĩ viết được cả thơ

chữ tây. Hơn thế nữa : thơ tây của

ông lại được bèn tây họ tặng..

giải thưởng.

Và Mai lại khéo xui có Kiêm hồi

miệng Lưu Khê xem đó có phải là câu

chuyên nói khéo không ?

À thế đấy !

Chỉ muốn cho người ta tan cửa

nát nhà thôi !

■

« Nét mực tinh ».

Một tập thơ mới xuất bản.

Của... của... của cụ cử Tuyết Huy

Dương-bá-Trạc !

Thơ rằng :

Thùng thình ! thùng thình !

Thình-thình-thình ! thình-thình !

Kêu « tinh » lạ. Và to lạ !

Như tiếng gõ thùng tô-nô.

■

Viết nữ không những công nhiên

thành Việt nữ.

Việt nữ, y như Lêta đã nói, thành

Việt được hẳn hơi rồi.

Lêta nói có sai bao giờ đâu.

Hôm nọ qua phố hàng Lược gặp

bạn đồng nghiệp đứng dưới cái

biển đề rõ ràng hai chữ Việt được,

Lêta chào, bạn đồng nghiệp chào

lại :

— Cạc cạc, cạc cạc.

Lêta

NGHIÊN HỤT

Tínhող giới yên Hồng-Khê số 20 là một phương thuốc cai nghiện, không có một li thuốc phiện nào, nên ai cai thuốc phiện cũng bỏ hẳn được, không bao giờ hút lại nữa. Hút nhẹ chỉ hết 1p00, hút nặng làm hết 5, 6 đồng bạc là bỏ hẳn được, trong khi uống thuốc cai vẫn đi làm việc như thường, sau khi bỏ hút rồi không sinh ra chứng bệnh gì khác cả. Thuốc nước mỗi chai một đồng, thuốc viên mỗi hộp 0p50. Các ngài cứ dùng theo sai nhời xin trả lại tiền gấp đôi. Vì đã có hàng mấy nghìn người dùng thuốc Tỉnh-ngộ giới-yên số 20 này bỏ hẳn được thuốc phiện rồi.

KHÍ HƯ, BẠCH ĐÁI HẠ

Các bà thấy kinh tâm đau sần-mồn bằng nước lạnh kinh bế lại thành bệnh ra khí hư, hay là vì sinh đẻ nhiều lần, vì quá tư lự phần ất cũng thành bệnh khí hư, cũng có ít bà bị truyền nhiễm nọc bệnh tinh thành bệnh ra khí hư, ra như mũi, như hồ, như nước gạo, nặng thì nhức hông, đau lưng đau bụng dưới, nổi cục, sưng tưng (đầu cón) chóng mặt sáng tối mắt. Uống thuốc khí hư Hồng-Khê số 80 trong 24 tiếng đồng hồ đỡ hẳn, thường chỉ một hộp là khỏi hẳn, mỗi hộp giá 1p00

NHÀ THUỐC HỒNG-KHÊ

Có danh tiếng đã lâu năm, xem mạch cho đơn bản thuốc bảo chế, bốc thuốc chén, có rất nhiều các phương thuốc hoàn tán cao đan gia truyền và kinh nghiệm đóng chai hộp theo phương pháp Âu-Mỹ rất tinh khiết, bán khắp nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mên, chữa các bệnh nguy hiểm của người lớn trẻ con. Có biểu hai quyển sách : Gia-Đình Y-được và Hoa-Nguyệt Cầm-Nang để giúp ích cho mọi người biết rõ các căn bệnh và biết cách tránh các tật bệnh.

Hồng-Khê 88 Route de Hué (chợ hóm) Hanoi, Téléphone 755

DAL-LY : Hải-phong 167 Phố Cấn-Đất: Namđinh 28 phố Bến củ ; Huế Bạtion ; rue Paul-Bert, Saigon 148 Albert 1er Dakao ; Paksé Nguyễn-văn-Cửa Rue Police

Bacieu Trang-biểu-Nghĩa ; Long-Xuyên Hứa-Thái ; Mỹ-Tho Mông-Hoa Cánhò Nguyễn-văn-Nhiều ; Hải-dương Quang-Huy ; Tuy-Hóa Tân-Thành ; khắp năm

trong các Đông-Pháp có tới trên 100 nhà đại-ly ; những nhà buôn có tin nhiệm đếu có bản thuốc Hồng-khê, xin các ngài gần đây mua đây cho tiện, nếu nơi nào chưa có xin viết thư về 88 Phố Huế Hanoi, mua thuốc theo cách tính hóa giao ngân.

TRONG CHỢ PHIÊN

Hoạ Giả và Giả lơng quảng báo như :
— Thôi chết rồi, chuẩn đi cẩm địa chúng mày ả !

NẾU LỬA BẮT VÀO QUẦN

AO MẮC Ở NGƯỜI...

B ỨNG kén vì ta sẽ bắt hơi nóng của lửa bốc vào mồm. Nằm ngay xuống đất và lăn mình cho đến khi lửa tắt. Sức nóng của ta đủ để đáp lại ngọn lửa. Nếu bạn được tắm thoải trong nhà thì quần mình vào đây : dù có tắm sẽ đỡ một vài đồ đạc cũng không cần.

Nếu lửa bắt vào một người đứng gần ta mà xem ra có thể nguy đến tính mệnh, ta gạt chân cho họ ngã xuống đất rồi lấy tay lăn họ, hay khi cần đến lăn bằng chân cũng được, không sao. Nếu lấy ngay được một cái chăn hay chiếc áo dày (như áo phủ ngoài) thì quần họ vào trong ; nhưng khi ấy, điều cốt yếu là phải làm thực nhanh. (Cách giã dầu lăn xuống đất là điều dân bảo của cả giáo sư Chauigny, do chân trong Viện Y học ở Strasbourg và của sở cứu hỏa Paris).

(Je sais tout) M. dịch

20 grms MUỐI

MỘT NGÀY

không hơn,
không kém.

CÁCH đây không lâu lắm, có nhiều nhà y sĩ danh tiếng cho muối là một chất ăn rất có hại. Những điều bài xích ấy mạnh đến nỗi những nhà cơ thể học cũng chưa tìm được ra hề khiến người ta dùng muối. Đáng rằng bên những người phản đối cũng có những người hành vực có tiếng tăm, chỉ dẫn dễ dàng rằng muối cần cho chúng ta. Song dùng muối cũng như bất cứ cái gì, phải có một hạn độ. Dưới đây là một hạn độ người ta muốn định quyết.

Người ta đã kết luận được rằng 15 grammes muối ăn mỗi ngày cho một người là đủ cần dùng. Dưới từ 5 đến 10 grammes thì thiếu, không tốt. Trên 20 gr. hay sinh phát nhiệt, khiến nước khó tiêu trong cơ thể, chứa nặng thêm cho huyết mạch vô ích, làm thêm khát và ra mồ hôi nhiều.

Thường thường muối ăn hay dùng nhiều quá, chỉ vì không ăn trứng khoa nấu bếp. Thói quen luộc chín các rau đậu cho đến khi mất cả mùi vị thiên nhiên và một số nhiều chất bổ (muối mỗ, sinh tố, v. v.) khiến ta phải cho thêm nhiều muối để bù vào chỗ hỏng vì mất đi. Cũng như có muối, người ta thường tìm cách làm át mùi vị riêng của nhiều thức ăn để ối, như thịt hay khoai tây.

Cách tốt hơn hết để chống với sự thái quá có hại ấy là làm thức ăn giản dị và lành.

Sau hết, có nhiều bệnh khiến ta cần phải ăn ít muối: bệnh béo xê, bệnh đau tim, đau thận và nhiều bệnh phát nhiệt ngoài da như rôm sảy, mụn mẩn, trốc lở, xươg mạch máu, lang ben, v. v.

(Je sais tout) M. dịch

CÁCH NUÔI TRẺ

Làm sữa bò giống sữa người

CÁCH nuôi con bằng sữa mẹ không phải bao giờ cũng thì hành được. Thường khi người mẹ vì sức yếu nên không thể nuôi con bằng sữa mình. Có khi vì nghề nghiệp làm cản trở cái công việc cần yếu ấy cho đứa trẻ. Và cũng có thể vì một vị một mìn đin giữ vừ đẹp của thân thể đã khiến nhiều người mẹ làm sai lầm bộn phạn, mà ta ước ao rằng đó chỉ là một sự chỉ rõ đại vô tình...

Hiện nay sữa bò là thức ăn chính của trẻ con trong thời kỳ măng sữa. Song tiếc thay sự ấy lại của con bò, là một loài ăn cỏ, chứ không phải đẻ nuôi trẻ.

Chất caséine ở sữa bò nhiều quá ; cho nên muốn bớt đi, người ta pha thêm nước vào sữa. Không như sữa người, chất béo, chất lactose (đường sữa) vẫn vẫn tồng thời cũng sút kém đi. Rất nước, mãi đến ngày nay người ta vẫn chịu khoan tay trước những chứng bệnh xảy ra, có khi khá

nặng, do dùng sữa bò sinh ra.

Có hai y-sĩ chuyên môn đại tài là bác-sĩ Lesné, có chân trong Hán lâm viện Y-học và bác-sĩ Dreyfus-Sée, trông coi trong các nhà thương, đã tìm được cách giải quyết vấn đề khó khăn ấy. Các ông pha vào sữa một ít lactate de chaux (1) hòa hợp với các chất tạo của dạ dày thành vị thuốc trừ chứng đi trớt. Một đứa trẻ nuôi bằng sữa ấy sẽ thấy mất dần về yếu đuối, những chứng nơn chổ và đi trớt ; sẽ nặng cân lên mau chóng và thường khi những mụn mẩn ngoài da như rôm sảy mà trẻ con rất hay có, cũng khỏi hết. Nói tóm lại, dùng sữa ấy có đủ cả các điều kiện ích lợi của một đứa trẻ nuôi bằng sữa người. Có thể nói được rằng chất lactate de chaux đã biến cái sữa bò thành sữa người được.

Kéo dài thời hạn nuôi trẻ ra hằng mấy tuần lễ bằng sữa pha ấy cũng không có hại gì. Sau đây

ta lại có thể dùng sữa không pha dần dần nhiều mãi lên, thì dụ cho ăn cách một chai sữa pha lại đến chai sữa không pha.

Khi nào thấy trẻ sinh chứng ta lại cho ăn sữa có pha.

Cách pha sữa ấy dễ dàng và không tốn phí lắm. Dưới đây là cách pha của hai bác-sĩ Lesné và Dreyfus-Sée:

Trong một lít sữa bò tươi đun sôi bắc ra, cho 3 grammes lactate de chaux. Để ngấm 30 giây rồi đổ ngay sang cái giấy lọc nhỏ (thời giờ lọc không được quá 30 giây) sữa lọc ấy cho trẻ nguyên hay pha đường cũng được. Phải coi chừng, không được để lactate de chaux trong sữa sôi trên 30 giây, kể từ lúc cho vào cho đến lúc lọc sữa xong.

Các bà có con không ưa ăn sữa bò nguyên chất, sữa hộp hay sữa khô, các bà đã có một cách rất hay để nuôi trẻ được lành mạnh và chóng lớn như thường.

(Je sais tout) M. dịch

Coiffure TRAC

86, Rue de Chanvre, Hanoi
Giá đặc biệt 0\$15

Bùa yêu nhân đạo

ĐẦU TRÍ : TẶNG 6000'

Cũng các bạn trai, gái, già trẻ, các bạn muốn cho vợ chồng tuyệt sạch giá trượt, không chia sẻ trái tim cho kẻ khác, các bạn muốn kết duyên cùng người xinh đẹp, giàu sang, các bạn hãy học phép thần kỳ của quán trà-chùa trí-sứ LƯƠNG-VĂN-HẢI tiến sinh. Về bùa yêu, học giả Tây phương chưa giảng nghĩa được sự bí tàng, nên nhiều bạn nam nữ Pháp sau khi học được phép này đều tin tưởng, vầy chúng tôi cũng giảng giải ra đây bằng các bạn cũng hiểu rõ : « Có người nhìn, trông hẳn chất bùa yêu là những thuốc hưng dương nhưng có phải thế đâu. Hưng dương chỉ làm cho tăng cường trí với đạo lý. Bùa yêu chủ đích làm cho lòng người đi dư thừa đến đâu cũng trở nên tuyệt sạch giá rung. Bùa yêu hoàn toàn thuộc về thần trí học. Luyện phép bùa yêu tức là luyện thần trí nghĩa là luyện phép làm cho thần trí người mà ta yêu mến cũng về men trở lại ta cho được công bình. Nguyên do bản thể loài người chỉ phải bởi một sự cần hành gọi là thần tuyến. Nếu ta biết dùng phép thần kỳ làm cho thần tuyến người yêu được hấp thụ những hình ảnh tốt đẹp của ta, đó là ta luyện phép bùa yêu. Thần tuyến người yêu được in rõ hình ảnh của ta, vì thế cái thần trí phần trước những hình ảnh của ta mới phin ta quay trước đến sự: Hình ảnh khác chỉ những sự thực giác, một hạt nảy lên một bông, một bông nảy lên trên ngàn bông ». Hình ảnh là động lực của học

trung, thái của nước. bạn phụng tội giải người hoặc của họ

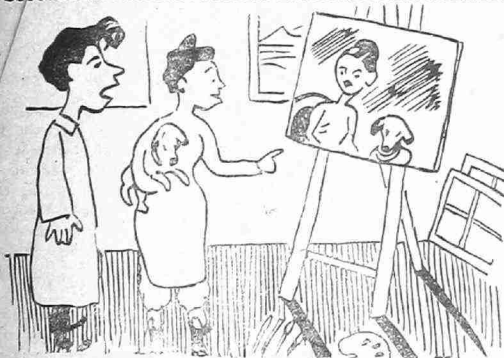
AI NGỦ TRONG GIƯỜNG ẤY

NGƯỜI ta có thể, nhìn một cái giường, (có nhiên là giường có giải giường), biết được người đã ngủ ở giường ấy là đàn ông hay đàn bà. Đây là một điều do bác sĩ Vitas đã tìm thấy. Dù vải giải giường là chất vải nào, và mái máy giữ sàn khi một người đã rời giường nằm, dù tuổi và sức nạng của người ấy thế nào, người ta cũng nhận ra rằng người đàn ông nằm thì rần vải phủ giường thành những nếp rần rất mau. Đàn bà, trái lại, làm nhàu và thành những nếp rần rõ hơn nhưng cách thưa nhàn.

Người ta đã thí nghiệm nhiều lần và cho điều nhận xét ấy là đúng. Sau khi đã căng lại khăn giải giường cho phẳng ở trên nệm, những nếp rần còn ngấn lại.

Người ta hiểu tất cả sự ích lợi của những việc nhận xét như thế trong một vụ khám xét của cảnh binh. Ông Chánh ban cảnh sát khoa học chuyên nghiệp ở Alger đã tìm thấy những vết tích như trên trong những cuộc điều tra ở chỗ xảy ra án mạng, và theo cách đó đã nhận xét được những nếp rần và sự liên lạc của những nếp ấy, theo cách xếp đặt của đường rần này người nằm trên giường là đàn ông hay đàn bà.

(Je sais tout)
M. dịch

— Mặt con chó còn giống, chứ mặt tôi ông vẽ chả giống tí nào.
THỢ VẼ, đang thì — Vầy mặt bà, bà muốn vẽ giống như mặt chó phải không à ?

LU'Ộ'M LẶT

Những cái lạ lùng của con tinh

MỘT giáo sư kế toán người Ba-tư, ông Zervos, đã tìm thấy một ca về tinh nhân rất lạ lùng.

Lấy số 142 857 mang nhân với 2. Số nhân được (produit) sẽ là 285 714, nghĩa là cũng những con số ở số phải nhân (multiplicande), chỉ thay đổi hàng ba, 285 và 714. Mang nhân số ấy với 3 thì thành 428.571. vắn 6 con số ấy thay đổi hàng ba. Nhân với 4 được 571.428, vẫn những con số ấy lên lượt thay đổi chỗ. Nhân với 5 : 714.285. Với 6 : 857.142. Số nhân được này còn lạ hơn vì ba con số cuối cùng của số phải nhân nhảy vọt lên và đàn ba con số đầu xuống hàng dưới để chiếm chỗ.

Như thế chưa hết : sáu con số của số phải nhân, 1, 4, 2, 8, 5, 7, một lần và phát con số phải lùi cách đi luôn luôn trong năm cái tính ấy nên muốn trả thì, kêu lớn : Này ! mang nhân chúng tôi với 7. Một sự lạ lùng : cả sáu con số đã biến mất ; số nhân được là : 999.999.

(Marianne)

Roosevelt ha Greta Garbo 8/1...

GIẢI quần quần về thư tín » cách đây ít tuần lễ, hãy còn về tay Greta Garbo. Thế nhưng từ dạo báo cũ tới nay, thông tin Roosevelt ha rất sâu nhà từ từ nổi danh.

Greta Garbo chỉ nhận được 600 lá thư một ngày, mà thông tin Roosevelt nhận được những 4.800, tức là chừng tám lần hơn.

Có một điều lạ là phần nhiều thư từ gửi cho thông tin có một giọng thân mật, chẳng hạn :

« Thông tin thân yêu... hay hơn nữa :

« Franklin thân yêu...
Nhiều người gửi thư chỉ yêu cầu thông tin những điều rần báo hay những lời ủy thác mà thông tin, người rất dễ tính, vội trả lời ngay.

(Marianne)

Một milliard (nghìn triệu) là thế nào ?..

CŨNG nghe nói những hàng nghìn triệu ở công quỹ mỗi, người ta cũng chẳng quen cả trị giá của một nghìn triệu là thế nào.

Thế mà nếu ta tính từ lúc Thiên chúa giáng sinh, một người có một gia tài là một nghìn triệu quan đã định tiêu một nghìn quan (100 bạc) mỗi ngày cho đến khi chết, và nếu về sau, con cháu người ấy cũng cứ tiêu nghìn quan mỗi ngày cho đến ngày nay là năm 1937, thì họ cũng chưa tiêu hết tiền của tổ tiên để lại. Họ còn có thể sống được như thế trong tám trăm năm nữa, nghĩa là vào khoảng năm 2737 thì nghìn triệu quan ấy mới tiêu hết.

(Marianne)
M. dịch

Một cái máy lạ

SÁU chín năm nghiên cứu, ông Fernando Gado người Mỹ, mới làm được một cái máy rất lạ gọi là Photoliptophone.

Thật là ông đã bước một bước dài trên nghệ làm máy hát.

Trên một tờ giấy viết, những câu hát « nốt » đàn đã in sẵn bằng thứ mực thường. Mỗi tờ giấy hề ngang đo được 42 phần tây ; bề dọc là 50 phần. Người ta quấn tờ giấy vào một cái ống bằng kim khí. Ống đó quay từ từ : một luồng điện sáng bắt những chữ đã in vào một bóng điện nhỏ (cellule photo-electrique). Ở đó, chữ đều biến thành tiếng, truyền ra máy truyền thanh. Ông Fernando đã thí nghiệm thử ở Luân Đôn và đã đi tới kết quả mỹ mãn. Máy này không cần kim như trước. Mỗi tờ giấy nói trên già rở, có vài centimes thôi. Và đến ngay như cắt máy cũng không đáng là bao (Mickey)

Đào-Khánh dịch

Những câu sớ thiếp của các ông, các bà

CÁC bà hay nhắm mắt lại và hãy viết trên một mảnh giấy trắng những điều sớ thiếp của các bà ở đây này.

Rồi các bà sẽ đọc bản kê dưới này của nhà tâm lý học nước Anh là ông Bruce đã làm ra sau khi hỏi ý kiến nhiều người.

- Đàn bà từ 20 tuổi đến 40 tuổi thích :
 - Đàn ông và hôn nhân
 - Sức khỏe và nhan sắc
 - Con cái
 - Tiền bạc đủ tiêu dùng
 - Mỹ-thuật và các việc sớ
 - Việc lễ gia nội trợ (?)
- Đàn ông từ 20 tuổi đến 40 tuổi thích :
 - Việc làm, tiền của
 - Đàn bà
 - Thờ phao
 - Chính trị
 - Con cái
 - Ăn uống.

(Paris Soir)

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYỄN
HOÀNG - NHƯ - TIẾP
Architectes diplômés P. E. L. E.
Angle Rue Richemont 8
Borgnis Desbordes - BANGKOK

trường gọi là trường tư. Bùa yêu tăng vẻ đẹp cho gia đình mọi người nam nữ độ bạc ác, tăng lên đến đâu cũng trở nên xinh đẹp tâm hồn người khác dù vô lương tâm đức thế nào ông cũng dùng cảm trường đương làm cho tất hờn người đó là hẳn gia cách tâm lực. Người chiến thắng bị người không khác chi một bộ máy vô tuyến kỳ diệu vô cùng vừa là đạo đức, Lương tiên sinh có hai phép : Trung đẳng pháp và bản là phép vô mệnh cho mọi người. Siêu đẳng pháp rất thần diệu, hoặc có gia đình rồi nhưng vì cảnh ngộ, bạn cần kết là quên biết hay chưa quen biết, hoặc bạn cần cho của me, vợ yêu mến chân tâm, chân bạn mọi điều sớ thiếp thì bạn học chất trí khi lại nhà người bạn số của. Trường thấy mặt mọi đời chào quý mến bạn rất nhiệt liệt, ai cũng vui lòng nhà cả nhà ấm thì pháp ứng dụng vào ai tình rất kỳ diệu. Nhưng ông và Siêu đẳng pháp thì bằng cách một lúc theo cách Song sớ thiếp người yêu và thân quyến dù bảo họ lời xấu hổ họ tin người. Không dùng phá tán vô chừng người được, chỉ bằng thần của mọi người, trai, gái, già, trẻ, đứng pháp rồi rồi, đàn thần. Hàng ngày bao nhiêu bi-kịch, tội ác, tư tư, đứng làm trường ! Người đời khác chỉ những chuyện nhỏ bé, làm biết bao ? Nhưng có bùa yêu khác chỉ có phù pháp vô pháp hội, chia sẻ tài tin, gia đình tan nát, bầm xé can tâm tư-tư. Chúng tôi đã tiếp được nhiều lễ từ và lời khen

của các bác từ thư thân báo Tây, Nam, khách đã biết dùng từ lần, vậy trích đăng lời khen của M. Martial Berthoulet ingénieur. Parc Joséphine à Tam Đảo (Vinh-yên) kỹ-sư đã vui lòng cho trình đăng : « Bị tăng là lung trong tư trường những bùa yêu này là những phép thần kỳ không nghĩ hoặc chi nữa. Các bạn vô giá, những phép đó cho chúng ta biết cách hạnh phúc ở đời, nó thảo đồ bao nhiêu khổ tâm, tội ác, quyền sinh. Hết có nghĩa chữ nhân ái là ở đó » « Ces philtres, énigmes troublantes dans les spéculations sont sans doute des moyens de génie, Trésors inestimables, ils nous ont permis de goûter le vrai bonheur de la vie en déchargeant bien des maux de l'âme, des crimes, des suicides. Là, tout le sens de la charité ». Truyền giấy rần rừ rằng chỉ một lần là hoàn toàn làm được. Hiệu lực rất lâu bền. Những phép này chúng tôi đã tiếp được nhiều lễ từ và giấy khen
Trung đẳng pháp 3000. Siêu đẳng pháp 6000. Người Tây, quan trường phó họ trả gấp đôi. Người áo đồng Trung đẳng 2000 Siêu đẳng 5000. Chúng tôi có phép thần kỳ lạ lùng : phép trừ ác thú hổ báo lung thần chú (trừ trảm con không sai một). Loại hổ báo tinh khôn lắm, đi săn rất nguy hiểm, đánh thuốc độc không khi nào được. Chúng tôi thêm chú vào con lợn con chó sống, đem bước chỗ rừng rừ. Hồ báo thay vật sống, liền thụt, nhưng sẽ bị chết. Chúng tôi đã giải 6000 tặng, ai không tin thần học đầu trí vội chúng tôi là không có phép lạ lung đó. Được cuộc năm 60000, thua chỉ trả 30000. Thí nghiệm sắc nhiên. Làm từ cam kết tại phòng luật sư. Ai muốn đầu tư, nên viết thư.
THÈ LỆ KHU PHÉP. — Gửi recommandé tên thời và mandat số tiền hàng phiên muốn học đầu người Quân lý. Trong tư tư này từ một sớ trên (tuy làm người học) sau khi đã được loại tên thần trường. Sớ trích một nửa chi phí các hội pháp. Bạn nào có điều chi muốn hỏi và muốn đỡ công chờ đợi thì viết rõ trong thư : « Cảnh thì thế này... Tôi muốn thế này... Lương tiên sinh xem xét, nếu ứng dụng trong trường hợp đó, xin gửi phép contre remboursement Tên tuổi tôi... ở tại... ». Cần hỏi điều chi, gửi bi tem trả lời, gửi contre remboursement tiền 080 trước phí. Người học muốn phép gửi recommandé, đính thêm 020 tem. Bùa yêu này ứng dụng vào hết mọi trường hợp và ai tình.

Thư từ và mandat viết tên người Quân lý :

M. ĐỨC, professeur — Villa des Roses, Yên-Khê-Phủ-Lý — Tonkin

« Mọi việc đều xong cả : những điều tôi muốn đều thành hiệu : các kế hoạch chưa dang đến hết, «bức thư» ngắn nhất vẫn còn trong hộp thư, Hằng chưa giờ đến, và Hằng chưa đọc đến ma tôi đã thấy kết quả rồi.

« Bấy giờ Hằng chết rồi, đúng như ý định của tôi. Hằng chết trước mặt người mà Hằng lừa dối, người mà Hằng tưởng chết thực ra Hằng tin chắc chắn là một vong hồn hiện lên. Hằng gợn nghĩ rồi, và ở cõi đời bên kia, Hằng sẽ được thấy tôi, chẳng mấy chốc đâu, vì liều thuốc độc tôi tiêm sau khi viết bức thư này sẽ giúp tôi thấy rõ cái bí-mật của sự chết.

« Tôi đã có lần, đã nhiều lần, nói với người yêu của tôi rằng : « nếu Hằng phụ bạc tôi thì cả hai cùng chết ». Vì tôi thuộc về giống tình cuồng bạo, trong máu nóng tôi những ân ái : tôi yêu ghê gớm, gét dữ dội, yêu theo cái nghĩa đáng nhất vì mạnh nhất của lòng gét.

« Hằng không hiểu tôi sao ? Tâm lòng của Hằng (mảnh rẽ nhỏ hẹp đến thế ư ? Hằng không thể thu hưởng được cái vũ trụ nồng nàn ẩn gấm là tâm lòng của tôi ư ? Vậy mà Hằng vẫn thế thốt với tôi những lời tha thiết biết bao, nồng nàn biết bao để cho tôi say mê tin là Hằng với tôi không bao giờ thiếu nhau được — và cũng không bao giờ có ai thay được. Tôi vẫn là người cô lõ vì đến bây giờ tôi mới thực lòng than lòn thừ nhất câu mà người khác nói quen miệng và nghe quen tai : Ôi ! đàn bà ! cái giống lừa đảo !

« Người ta bị lừa đảo và chịu nhìn, hoặc ghen, hoặc chia rẽ.

« Tôi, tôi không thể thế được.

« Sự lừa đảo là một tội thái ác trong tình yêu.

« Lần đầu tiên (cách đây đúng mười hai ngày) tôi biết Hằng rất giàu đời và rất trung thành của tôi lừa dối, tôi biết là đời tôi hết rồi sinh thú rồi, tôi lại kinh ngạc một cách khó chịu không biết ngần nào, vì tôi không bao giờ ngờ Hằng cả.

« Tôi không giết Hằng ngay vì tôi thấy tôi đau khổ ghê gớm quá. Hằng sẽ không sống nữa, nhưng trước khi chết sẽ phải đau khổ, cái đau khổ cân đối với tội ác nhất thế giới, để lúc chết, làm hồn đã trút sạch nợ và được siêu thoát, cũng như tôi sẽ được siêu thoát sau khi đã hết cả oán hờn.

« Tôi sống mười hai ngày sau cùng này để nghiền ngẫm cảnh khổ của lòng mình và để xir tri với Hằng. Sự hờn ghen vô độ đã khiến tôi nghĩ được những kế phi thường : một kỳ công kiệt tác về

nhĩn lối thành công.

« Việc đi Hạ-phong là cái mưu quá tầm thường để khiến Hằng giận giữ Sơn và để tôi làm « đầu đề » hẳn nhiên cho bức thư dài... Cái nạn xe hơi chỉ là một cột báo tôi thuê in riêng cho Hằng xem để hợp với bức thư. Cái ảnh mờ tôi thay vào bức tranh lúc Hằng ngủ gục...

Còn những chữ tôi viết trên lớp giấy viết thư, thì viết bằng thứ mực hóa học chế riêng, để trong ngăn kéo thứ ba, ở bàn giấy. Đem phân chất và thí nghiệm, sẽ biết cái phép lạ của thứ mực trắng đó. Nhờ nó mà sau khi đọc « thư của người chết » và định đi viết thư của cầu người sống, Hằng được thấy linh hồn chữ do linh hồn người chết viết lên...

« Ánh sáng đèn và hơi thở ấm của Hằng sẽ làm cho những chữ tôi viết trong hộp giấy viết thư

như cảm giác gớm ghê và gét lạnh. Tôi chỉ mong có cái kết quả tôi đã thấy : Hằng sẽ hải đến chết được. Hằng đã chết.

« Để đợi tôi chết theo.

« Người đầu tiên đọc qua bức thư này sẽ cho là tôi viết trong lúc hỗn loạn về tinh thần. Không. Tôi tỉnh táo lắm. Hơn cả những lúc lý trí được thông thả nữa. Cho nên tôi nghĩ cả đến việc để lại bức thư này cho không ai phải tốn công tìm những sự bí-mật không có bao giờ.

« Bức thư thứ nhất gửi cho Hằng cũng với các tang chứng khác (sổ báo đăng nạn xe hơi, bức tranh sơn tôi vẽ cho liêu tụy thêm, cái thìa khóa tôi dùng để mở cửa, và lọ mực hóa học tôi chế lấy) bằng ấy thứ đều còn cả trong nhà này.

Đây là tôi không người nào pháp luật cần đòi hỏi.

Sau khi chôn Hằng với tôi cùng một huyết, người thứ nhất đọc những giòng tôi viết đã được một phần ba gia tài tôi.

« Còn bao nhiêu gửi vào những cơ quan cứu tế.

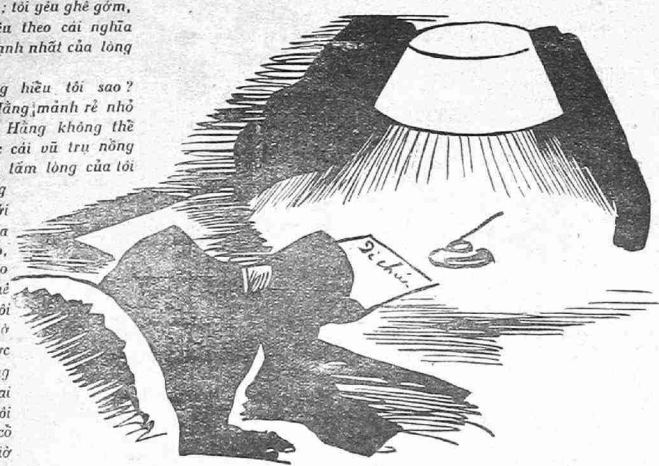
Ký tên : Lương văn Tâm

Viết từ chữ thứ nhất đến chữ sau cùng, Tâm vẫn giữ về mặt bình tĩnh. Chẳng bình tĩnh cho thư vào phong bì, dán lại. Đeo chàng cởi áo ngoài, mở nút lọ thuốc độc, hút thuốc vào ống tiêm, vén tay áo lên, thần nhiên trích vào thịt một mũi sâu. Rồi chàng khoanh tay ngồi chờ cho đến hai phút sau, mắt Tâm đã lạc tinh thần, đầu chàng mới gục xuống bàn để lên cái phong bì trên để hai chữ : đi chúc.

Đám ma, cách một hôm sau, đưa trong sự nặng nề yên lặng. Các bạn hữu của Tâm và Hằng đi theo hai linh cửu tới huyết, đồng lòng mang một cảm tưởng quái dị chán chường.

Ái cũng cho đó là một chuyện báo thù kỳ dị gớm ghê nhất của tình yêu.

Thế Lữ

mưu trí.

« Tôi suy tính trong bảy ngày để tìm các kế hoạch và làm đi làm lại bức thư thứ nhất gửi từ cõi âm về cho Hằng. Tôi lựa những lời, những giọng điệu có một ảnh hưởng chắc chắn vào tâm linh Hằng, vào cái tâm linh ma tôi đã biết là rất dễ bị kích động. Quả

hiển hiện một cách thần diệu... Hằng sẽ tưởng là tôi hiện về viết thông và cái lý tình bị lung lạc của Hằng tôi cảm ở trong tay. Tinh mệnh của Hằng cũng vậy.

« Tôi sửa soạn loan tinh bằng ấy điều trong lúc đau lòng, trong lúc điên rồ, trong lúc thấy mình là người khổ sở nhất đời, và trong

SẢNH NHUNG BẠCH BÒ

Bàn ông tình khi lưỡng, dương sự kềm, đần bà linh nguyệt không đèn, máu sau, là những hiện trạng của sự suy nhược trong thân thể mà nguyên nhân là tại thần hư và bộ máy sinh dục có bệnh, nên đần bà thì non sào không sinh ra được non-châu để khai thông kinh huyết, đần ông thì diệp hoàn không chế tạo ra được tinh khí (thương không cường, nên đần cả về bị học tìm ra phép tiếp hạch của loài vật cái lão hoàn đồng cho người ta. Phương thuốc Sảnh nhung bạch bò của nhà thuốc HỒNG KHÊ này lấy tinh chất ở sinh-dục-hạch của các loài vật rất mạnh chế luyện với sảnh nhung và các vị thuốc linh nghiệm, nên uống vào nó dẫn ngay đến bộ máy sinh-dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch. Đần ông thì trắng đơng và tinh khí đặc, đần bà điều kinh và huyết tốt khỏi được tất cả các bệnh do thận hư mà sinh ra khỏi được các bệnh hội kinh nguyệt bất đều, máu đần đầ thấy tinh đặc và kiên, huyết tốt và kinh điều ăn ngon miệng, ngủ yên giấc và tinh thần minh ngày kiến hiện ngày có thể trông thấy được, vì chỉ dùng hết một hộp đã thấy tinh đặc và kiên, huyết tốt và kinh điều ăn ngon miệng, ngủ yên giấc và tinh thần minh mắt sáng khoái là thường.

Mỗi hộp giá 1p.00. Đần ông dùng thứ bạc sấp trắng, cách dùng thuốc có nói rõ trong đơn ở hộp thuốc.

THUỐC LẬU HỒN - KHÊ SỐ 30

Vì đi lại với người có bệnh lậu bị lây. Có khi tai mình rầy rầy quá, hoặc mệt quá, hay là tại người đàn bà có bệnh khi hư, có kinh nguyệt mà mình mắc bệnh đau lâu, ở trong đường tiểu tiện có máu chảy ra, có người đi tiểu tức buốt, có người bị sưng lòn, có khi ra máu nữa, lại có người không sao cả, chỉ thấy có ứ máu chảy ra thôi, không có máu chảy ra, đần đầ dùng thuốc Lậu Hồn-Khê số 30 đều khỏi cả, nhẹ chỉ vài hộp là khỏi dứt. Thuốc để uống không công phạt, đi làm việc như thường, không hại sinh dục, không phạm thai, đần bà chữa, có bệnh đờng cũng khỏi. Mỗi hộp giá 0p.60.

Bệnh giang-mai, phá lỗ phát ngoài, đần sưng rất thối, ứ tại mủ một phát may đầy ra mả gà hoa khố uống thuốc giang-mai HỒNG-KHÊ số 14 theo chỉ 2 hộp khỏi hẳn. Bệnh đầ nguy hiểm đến đầ cũng có thể cải tử hồi sinh được. Không hại sinh dục, không công phạt, uống thuốc đi làm việc như thường. Bị bệnh Hạ-cam (chance) mả bệnh đầ ở chỗ hiểm không thối, uống thuốc này càng mau khỏi. Mỗi hộp giá 0p.60.

TRUYỆN BỐN NGƯỜI

của KHÁI HƯNG, THẠCH LAM, HOÀNG ĐẠO và THẾ LỮ

Ở BỐN góc cái sân dài, lát gạch hoa, đèn đỏ bật cùng một lúc trong bốn cái bóng lờ mờ và lấp ló sau những cụm lá mạch môn, như mặt trời sắp lặn in hình sau rặng tre đen, thưa lá.

Âm nhạc vừa dứt. Tức thì ở khắp các bàn, ở khắp các xô, người ló nhỏ mọc lên. Y phục, thắm, xám, nâu, trắng, lốm đốm, kể ở hoạt động xen nhau, trợn lẫn nhau. Đá sỏi lạo xạo kêu đrời những bước vội vàng, hấp tấp. Ai nấy chỉ nghĩ tới một việc, theo đuổi một mục đích: mới được, kéo được ra sân khiêu vũ mới có kỳ nữ.

Bọn này chiếm gần kín hàng bàn đặt dưới mái hiên và ngồi đá đưa chân, cùng nhau tán tỉnh chuyện gẫu. Biết mình là vật hiềm được người cầu đến, bắt cứ mình đẹp hay xấu, họ thản nhiên chẳng để ý tới gì hết, như không nghe thấy âm nhạc bắt đầu, và tiếng giầy nhọn nhíp, lộp cộp qua sân khiêu vũ. Tay uè oài chống cằm, mắt uè oài nhìn chân, hăm rằm uè oài cười tình, họ uè oài đứng đậy trước cái ngã chào của một cái đầu bóng. Rồi họ uè oài để lọt mình vào trong những cánh tay quây quýt hay ngập ngừng.

Cái sân, quá hẹp đối với số người quá đông vụt trở nên một lăng hoa đủ màu sắc sỡ và kín đáo, loang loáng dưới ánh đèn điện, tựa những cánh hồng vàng, hồng đỏ, xao xuyến bay lượn trong đám lá dầy dưới một cơn gió lốc.

Ở một cái bàn vuông đặt bên khóm cây lá gói, bốn người, Tùng, Ts, Thường, Thứ ngồi hút thuốc lá, trước những cốc cà phê

dầy và lạnh ngắt.

Họ đưa mắt yên lặng nhìn nhau, khi thấy bọn khách láng chơi buồn rầu, bèn lên về chỗ vì quá chậm chạp không tranh được vũ nữ. Thời mới bên mảng đến tiệm khiêu vũ, cảnh tượng ấy, có lẽ, đã làm họ phải bật cười, nhưng nay quen mắt rồi, họ không cười được nữa. Có lẽ, nhiều lần chính họ đã làm vào cảnh ấy, nên cái thẹn

hàng của thần khiêu vũ, đều nó nức kéo nhau lối, tựa các bà, các cô mè đồng bóng, tấp nập kéo nhau chầy hội đến Mầu vậy.

Chủ nhân, một chàng loát choắt trong bộ quần áo xám, xun xoe chạy từ bàn nọ tới bàn kia, bắt tay người này một cái vội vàng, hỏi thăm người khác vài câu hấp tấp.

Đến bao bốn người lạ lùng mà đã hơn hai tháng nay, tới thứ

cốc cà-phê dầy. Rồi nhìn theo người chủ tiệm, chàng hỏi Thứ :

— Máy giờ ?

Thứ thông thả móc túi lấy đồng hồ xem. Sau một cái ngáp mắt, chàng rời rạc đáp :

— Một giờ năm.

Tạ vira ngáp theo, vừa nói :

— Một giờ hai mươi về nhé ?

Thường cười nhạt nhẽo :

— Thôi, đúng một rưỡi cho tiện.

Tùng cười lại nhạt nhẽo hơn :

— Ở thì một rưỡi... Nhưng biết

thế nào là tiện với không tiện ?

Thứ, sau cái ngáp thứ hai :

— Tôi thấy lạnh rồi đấy.

Thường chia gói thuốc lá rẽ

tiền, mới :

— Lạnh thì hút một điếu thuốc

là cho ấm.

Thế là bốn người lại yên lặng

thở khói, yên lặng ngắm những

cặp trai gái quay lượn trong sân

khiêu vũ.

Bốn người theo những nghề rất khác nhau. Tư tưởng và tâm tình họ cũng không giống nhau. Và họ gặp nhau, thân nhau do một sự ngẫu nhiên, trong những trường hợp thực lạ lùng.

Tùng làm nghề viết văn, sau khi đã theo học hơn một năm trong trường Luật Đông-dương. Một tối thứ bảy, sau mấy bước Tango, chàng cảm thấy chàng yêu Lý, một người vũ nữ. Và, ngồi trước hai cốc rượu mạnh, chàng ngỏ thơ thú thực tình yêu với cô bạn nhỏ.

Nghe chàng nói những câu văn hoa, Lý cười naur chế nhạo. Nhưng từ đấy, Lý chỉ khiêu vũ với chàng. Và lúc ra về Lý thản nhiên hỏi :

— Anh ở phố nào, chẳng hạn ?

— Phố Trúc Bạch.

Nàng cười và vắn giọng thấp

của người khác như nhắc tới cái thẹn cũ của họ, khiến họ không dám nhìn lâu về mặt thất vọng và ngượng nghịu của những kẻ đi săn trở về tay không...

Đêm đã gần một giờ khuya. Nhưng người đến vào đông và người về chỉ lẻ tẻ. Nhà này là nơi nổi tiếng có nhiều gái lịch, mà hôm nay lại là tối thứ bảy đầu tháng, nên bao nhiêu khách ăn chơi Hà thành, đệ tử rất trong

bây nào chàng cũng gặp ở chỗ khuất ấy, chàng đứng lại mỉm cười lạnh lùng, cái mỉm cười khiếm nhã của chủ tiệm nhảy đối với những khách hàng ngồi bàng giờ trước cốc cà-phê độc nhất giá lạnh. Chàng gờ ra ba ngón tay lần lượt bắt tay bốn người :

— Vãn chưa ? Các ngài dùng gì nữa ?

Tùng yên lặng bắt hàm trở vào

La préparation au CEPFI

Tờ học báo của các nam nữ học sinh đi thi bằng Sơ học Pháp Việt, lớp Mogen 2e Année và các bạn muốn luyện thêm pháp văn không cần thầy. Do các giáo sư lành nghề trường Henri Russier, trường Normal de I.E.P.S. trường Đỗ hữu Vị và trường Nguyễn văn Tông viết giúp

Giá báo

Niên học 1937-38 1\$30
Mỗi số 32 trang 0.04

Báo quán, 55 Route de Huế — Hanol

Chủ nhiệm: Mr NGUYỄN-VĂN-SÂM

Une silhouette élégante
s'acquiert
chez

VAN PHUC tailleur
Diplômé de coupe à Paris
avec Félicitation du jury
70c, Rue Jules Ferry Hanol

Arrivages :

WEIBACH, VORMUS, GOLDAR TRUC CATS.

nhien :

— Thế thì hơi xa... Hơi xa cho em. Từ đây tới đây có lẽ đi mất đến nửa giờ, chứ chẳng chơi.

Tùng chưa kịp đáp, nàng đã nhảy một bên mắt, nói tiếp một câu tiếng Pháp giọng thành thị :

— Car je suppose que vous n'avez pas encore votre auto. (1) Tùng ngưng ngáp từ đằng đáp cho chỉ lời nói :

— Ý thế !

— Nhưng không hề gì. Hãy đi tạm xe tay, chẳng hạn.

Khi khoác tay Tùng ra tới cửa tiệm, nàng cất tiếng the thé gọi xe, rồi bảo hai anh phu kéo :

— Phố Trúc Bạch nhé !

Hai cái xe song song chạy sát nhau. Lý vươn ngang hai cánh tay, khoan khoái thờ ra. Bỗng nàng nghiêng người sang phía Tùng, sừng sốt hỏi :

— Ô, chết ! Em chưa hôn anh ở một mình hay ở với ai... Hoặc vợ, hoặc cha mẹ chẳng hạn.

Tiếng chẳng hạn của cô bạn xinh xắn đã bắt đầu làm cho Tùng thình thịch.

— Anh ở chung với một người bạn, chẳng hạn.

Lý cười, vó tư lự.

— Chẳng hạn thế. Nhưng bạn gái bạn ban... đàn ông ?

— Bạn đàn ông, chẳng hạn.

Lý lại cười :

— Không sao. Vì em không thích tình nhân em mọc xùng vì bạn đàn. Điều đó tối kị trong làng... phong lưu chúng ta.

Quả nàng giữ lời cam đoan, không màng gì tới Bản, người ở chung nhà với Tùng. Sự thực thì người ấy đã có vợ, và rất đùng dẫu, hiền lành... Nhưng hai tuần lễ sau, nàng không về nhà Tùng nữa. Nàng đã đến ở với một người tình nhân khác.

Tùng đến tiệm khiêu vũ tìm nàng, và thấy nàng đi với Thứ. Gặp tình nhân cũ, nàng niềm nở chạy lại bắt tay, rồi cười sung sướng, kéo chàng đến chỗ Thứ giới thiệu bông đùa :

— Anh Tùng, văn sĩ, bạn của em. Anh Thứ, tham tá, tình nhân của em.

Tùng lãnh đạm đưa bàn tay nóng bừng ra bắt; chàng cố giữ mới không thốt ra một câu nguyên rủa. Nhưng chàng the với chàng rằng thế nào cũng tìm dịp gây sự để tặng cho kẻ tình địch một cái tát ở ngay trước mặt cô vũ nữ đáng ghét.

Cái ý quả quyết ấy, chàng chưa kịp thì hành thì một buổi tối thứ bảy đến tiệm khiêu vũ, chàng được tin Lý đã là tình nhân một ông huyện trẻ tuổi, ở gần Hà-nội, ông huyện Thường, người nổi tiếng là nhảy vụng và có những dáng điệu kiêu cách.

Đổi với người tình thứ ba của

Lý. Thứ còn độc ác hơn là trước kia Tùng đối với chàng. Ngoài những câu chửi riêu, bốn xược, khiêu khích thét vào tận mặt kẻ thù, Thứ còn ngậm xui giục và làm đơn hộ mấy người đàn sinh tung đề họ bôi móc kiện viên

lấy trái tim nàng trong năm bôm. Tà là con nuông nọt ông điền chủ cự phú. Chàng hơn Tùng cái ở-tố, hơn Thứ cái nhà lâu, hơn Thường cái bước khiêu vũ, nhưng lại kém cả ba người một thứ, tuy không cần thiết lắm.

tri huyện tại phủ Thống sứ.

Nhưng là đơn chưa kịp đệ, sự khiêu khích cũng chưa kịp thành trận ẩu đả, thì Lý đã đổi sang làm tình nhân người khác rồi. Nàng ở với Thường được lâu hơn với người trước cô một tháng mười ngày, tuy Thường có ở-tố sang, lại thuê riêng nhà cho nàng ở, và hết sức chiều chuộng nàng, chẳng hề nặng nề muốn một thứ gì mà không sẵn cho bằng được.

Kỳ này chàng vẫn thiếu một thứ mà chàng không ngờ, và người tình thứ tư của Lý có thừa thãi : ấy là cái bước khiêu vũ và cái dáng đẹp con nhà.

Nhờ về hai thứ đó. Tà đã hưởng

song đôi với một cô vũ nữ, cũng không hẳn là không đáng kể : Đó là cái trí thức, hay đúng hơn, nền học vấn hơi cao một chút.

Một tối thứ bảy, bốn anh tình nhân cũ của Lý gặp mặt nhau ở một tiệm khiêu vũ. Chẳng ai cần giới thiệu ai, bốn người thân thiết bắt tay nhau, rồi rủ nhau đến ngồi ở một cái bàn khuất sau khóm cây lá gói.

Thế là tình bẽ bạn bắt đầu. Bốn người hẹn tối thứ bảy nào cũng gặp nhau ở đó, nhưng thế với nhau rằng không ai được khiêu vũ, chỉ ngồi nói chuyện gẫu cho tới giờ tiệm đóng cửa.

Hôm đầu, chủ tiệm còn đến thăm hỏi một vài câu lý lẽ.

Nhưng khi thấy liền ba thứ bảy, bốn người chỉ gọi một cốc cà phê để ngồi lý cho tới cùng thì liền sinh ghét, để mặc ngồi trong xô tới, chẳng thèm bèn mắng tới bàn nữa. Đã có lần, thấy cốc cạn, hẳn cho bồi lại bồi xem họ dùng thức gì nữa thì họ đưa mắt nhìn nhau, rồi miễn cưỡng gọi bốn cốc cà-phê khác mà ai nấy để nguội lạnh không uống. Từ đó lại thêm một điều khoản mới trong cái chương trình gặp gỡ của bốn người : là không ai đụng môi nhấp tới cà-phê của tiệm khiêu vũ tay bắt hoặc vịn phải gọi mỗi người một cốc. Còn thuốc lá thì tha hồ dùng, vì định là, mỗi người phải mang theo một gói dầy.

Một hôm suýt xảy ra một sự biến trong « tình bẽ bạn thứ bảy » của bốn người. Nhưng nhờ về lòng can đảm và tính quả quyết, bốn người đã tránh thoát. Hôm ấy, Lý, mà họ thường gặp mặt thân hiền đến kéo ghế ngồi vào bàn bốn người, rồi chẳng một câu mở mào, nàng nói thẳng :

— Xin báo cho các anh biết rằng em hiện không có tình nhân.

Bốn người đàn ông ngỡ ngàng liếc nhìn nhau. Nhưng Lý hỏi tiếp luôn :

— Các anh là bạn của nhau đấy chứ ? Chẳng hạn thế, phải không ? Vậy em khoả lòng ở với anh nọ mà anh kia không mọc xùng được. Nhưng em có một cách rất giản dị : là các anh cho phép em làm tình nhân chung của cả bốn anh. Thế nào ?... Sao các anh cảm như cá chép cá thế ?

Mặc nàng liên thoảng, vui vẻ, bốn người giữ một thái độ hoàn toàn yên lặng. Lý như không để ý đến, nói luôn :

— Một nhà phóng sự trứ danh của tờ báo kia có viết một câu rất đích đáng : « Muốn chiếm trái tim một cô vũ-nữ, cần phải có ba thứ này : đẹp trai, — đẹp vừa vừa thôi, chứ không cần đẹp nhiều quá quắt, — nhiều tiền, — tiền thì càng nhiều càng hay, — và biết khiêu vũ, — biết nghĩa là biết đến nơi đến chốn, chứ biết như anh Thường thì vẫn là không biết tí nào... Rõ lợi nghiệp !

Vậy thiết tưởng giá bốn anh mà hợp lại thì sẽ là một tình lang hoàn toàn của một cô vũ-nữ... như em... chẳng hạn.

Tùng đứng dậy thông thả gọi bồi, vớt hai đồng hai trả tiền cà-phê, rồi kéo bạn ra về. Sau lưng, dịp cười thẳng thắn và câu tiếng Pháp kiểu cách của Lý :

— Eh ! Pas d'affection ridicule ! Voyons, mes chéris ! (2)

(Còn nữa)
Thạch Lam, Khải Hưng
Thế Lữ, Hoàng Đạo

(2) Đây ! Đừng làm bộ làm tịch, kìa ở lần, các anh yêu quí ơi !

Sữa NESTLÉ
Hiệu con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN : cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, v. v. ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-Mên

(1) Vì em đã rằng anh chưa có ở-tố.

NGAY MỚI

TRUYỆN DÀI của THẠCH LAM

(Tiếp theo)

LÚC ấy, Trường không để ý đến. Chẳng không thấy có chút cảm tình gì đối với Quang cả. Nhưng bây giờ, Trường bỗng nhiên có cái ý muốn vào thăm người bạn cũ. Chẳng ngần ngại nhìn số nhà. Trường vừa gõ cửa vừa nhớ lại hình dáng Quang trong buổi gặp gỡ. Cảnh cửa nặng nề mở ra, rồi cái thân hình to béo của Quang che lấp làn ánh sáng :

— Ai đấy ? À... anh Trường. Mời anh vào chơi.

Trường bước vào. Ánh đèn rực rỡ làm chàng chói mắt. Trong nhà bày biện rất sang: sập gụ, tủ chè và một bộ ghế mặt đá kiểu Tàu. Trên tường treo la liệt những câu đối, bức thêu và các tranh ảnh, còn ở dưới không có một chỗ hở nào là không bày cái lọ cỏ hay cái đôn sứ. Trường toan bước vào, Quang giờ tay vội ngẩng :

— Ấy, anh đi phía này. Chỗ ấy khéo chạm phải cái đôn.

Rồi Quang nhẹ nhàng cười, tiếp luôn :

— Hôm nọ thằng người nhà tôi vô ý đi chỗ ấy làm rơi vỡ mất một cái chèo cổ. Cái chèo đời nhà Minh anh ạ có người trả tôi trăm bạc tôi không bán.

Trường cũng cười dè dặt lòng bạn, nói :

— Sao nhà anh làm đồ cổ thế ? Quang sưng sưng, đôi mắt hơi bíp lại :

— Phải không, anh ? Những đồ này là toàn thứ có giá trị cả,

tôi mất nhiều công tìm kiếm mới được. Đấy, anh xem đôi lọ này, tôi mới mua lại của một quan châu trên mạn ngược đây.

Quang cầm tay Trường giắt lại trước đôi lọ sứ, rồi bắt đàn vào một sự cất nghĩa dài về cái khéo léo của người Tàu, về nước men và nét vẽ trên những đồ sứ cổ. Trường nghe thấy rất những câu sáo cả, mà Quang có lẽ học

được của những người đã bán các thứ ấy cho bán ta. vì Trường biết rằng Quang chắc không hiểu một chút gì về mỹ thuật.

Chàng lặng yên đứng nghe Quang nói, trong trí bỗng hiện hiện cái hình ảnh của Quang ngày trước, khi còn là một người học trò nghèo nàn. Trường không nhận thấy người bạn cũ trong cái người to béo và chắc chắn đang nói bên cạnh chàng nữa.

Ý chừng biết mình bất khách đứng ngắm cái lọ sứ cũng đã lâu, Quang mời Trường ngồi xuống ghế :

— « Anh ngồi chơi », Quang chạy lại phía cửa vào nhà trong, cất tiếng gọi rộng rạc thẳng nhỏ pha nước.

Trường vội bảo :

— Anh đừng cho uống nước nữa. Tôi không khát.

— Ay phải uống chứ. Chè lâu đây thôi mà.

Rồi Quang xoa tay ngồi xuống ghế trước mặt Trường.

— À, thế nào... à quên, bây giờ anh làm gì ?

Có lẽ là một thói quen của Quang, vì Trường đã nghe thấy hỏi câu này rồi. Một lần nữa chàng trả lời :

— Tôi vẫn đi làm như thường.

Một lát yên lặng, hai người cũng không biết nói chuyện gì. Quang cúi xuống sửa soạn bộ ấm tách trên bàn, còn Trường ngược mắt nhìn lên mây cái hoành phi treo sát trần nhà. Chàng tự hỏi không biết mình đến đây để làm gì.

Như chợt mới nhớ ra một điều, Quang nhìn Trường hỏi :

— Hình như trước anh học ở cao-đẳng kia mà. Sao lại bỏ ?

Trường khoát tay một cách vô vắn. Quang tiếp :

— Anh thật đại. Cứ học rồi ra làm tham biện có hơn không. Đấy, con ông chánh ấy mà, anh còn nhớ không ? Bây giờ đã lên tham tá hạng ba rồi đấy. Hôm nọ tôi mới gặp đi với ông huyện ở An-lâm.

Tiếng An-lâm nhắc Trường nhớ lại những buổi đi học cùng với Quang ở trường làng, cái trường nhỏ nhẵn dưới gốc bàng, ông giáo đầu tóc bạc và hiền từ, những vẻ mặt anh em bạn cũ, phần nhiều là những người quê mùa và giản dị, hiện bây giờ vẫn sống một cuộc đời thường ở thôn quê. Chàng cảm động hỏi Quang :

— Anh còn nhớ trường học ở An-lâm không nhỉ ? Những anh em bạn học cũ không biết có ai ở trên này không ?

Quang so vai đáp :

— Anh nhắc đến cái trường ấy làm gì. Trường thi giệt và thấp, ngồi học chán chết. Tôi ngày sau có con thì nhất định học trường tỉnh. Vội lại cho nó chung đụng với đám con người nhà quê ấy chúng nó sinh dân ra. Có phải không anh ?

— Có lẽ.

Trường bưng hồ đáp lại, mơ màng. Chàng nghĩ đến Quang trước kia cũng là một đứa trẻ học trò nhà quê dần dần, mà Quang cũng là một người đàn bà hàng sáo đâm dưng buôn bán nước con. Trường tự nhiên thấy rằng nếu bây giờ chàng nhắc đến cái nghề của bà cụ khi xưa, Quang chắc lấy làm xấu hổ.

Chàng hỏi :

— Bây giờ cụ bà cũng ở trên này ?

CHỈ CÓ HIỆU

Chân - Long

Số 9 Phố P. J. Bert
(gần nhà hát ô-y (Léon))

là có đủ các kiểu giày phụ nữ Tân Thời và các kiểu vi dăm (Sacs pour dames) rất đẹp BÀN KHUỘ CỬI BÉCÉ-DUONG

**CHÂN LONG
STAND 236
Foire Haiphong**

sẽ mở 16 Décembre 1937

Đất ở Hanoi bán chia lô

1.500m², bề dọc 60m, bề ngang 25m, một mặt ngoảnh ra góc phố Mongrand phố Bovet, một mặt ngoảnh ra con đường số 170.

2.571m² gần Institut Pasteur, một mặt ngoảnh ra con đường số 155, một mặt ngoảnh ra con đường số 166.

490m² gần Institut Pasteur, ngoảnh ra con đường 155 ở trước vườn hoa.

Đồn điền 500 mẫu chung quanh có núi đá bao bọc, rất tiện nuôi trâu bò, cách Ninh-bình 10 cây số, 45 con trâu

Hỏi **VAN-HOA** 8 Rue des Cantonnais — Hanoi

Tại 30 Đường Thành Hanoi
N° 30 Rue de la Citadelle
(gần cinéma olympia) Tél. 336
PHÒNG KHÁM BỆNH
Bác-Sĩ

CAO XUAN CÂM

Tốt nghiệp đại học đường Paris

Ngành Trung-kỹ hiện diện quân đội

HOA LIÊU BỆNH

NỘI THƯƠNG CHỨNG

Thăm bệnh : Mỗi ngày 9h à 12h

Saig : 3h à 6h

Có phòng dưỡng bệnh và hộ sinh

Cần kíp mới về nhà lúc nào cũng được.

— Vàng. Tôi đón mẹ tôi lên trên này ở với tôi cho tiện. Mẹ tôi cứ không muốn lên; bà cụ người cô muốn ở đầu quen đó, không chịu đi đâu sát cả. Tôi phải nói khăn khoản mãi mẹ tôi mới chịu. Chết cái ở dưới ấy họ hàng với người quen thuộc họ hay đi lại nhờ vả lời thôi lắm, tôi không thích. Thế mà có khi họ lên tận trên này nhờ tôi việc kia, việc nọ, thật phiền quá.

Trưởng lặng yên không đáp. Quang nói thêm:

— Ấy, vừa mới hôm nọ ông giáo cũng lên đấy. Anh còn nhớ không?

— Ông giáo dạy chúng ta trước chứ gì?

— Chính thế. Ông đến tôi cứ khăn khoản xin vay mượn ít tiền. Từ đó ông về hưu kể cũng túng. Nhưng tôi lấy đâu ra mà cho vay mãi được.

Ngừng một lát, Quang cười nói tiếp:

— Ông ta có kể tình nghĩa thầy trò cũ, và mẹ tôi cũng bảo cho ông ấy vay, nhưng tôi đã cho vay hai lần rồi chứ có phải không đâu. Tình nghĩa thì cũng phải có hạn. Minh từ tế quá, người ta lại không biết cho đâu.

Trưởng đưa mắt nhìn những đồ vật sang trọng và quý giá bày ở trong phòng, tưởng tượng cái dáng điệu khăn khoản của ông giáo già nua. Chàng sực nhớ rằng trước kia, ông giáo vẫn thường Quang là con nhà nghèo và thỉnh thoảng vẫn chu cho giấy bút và sách vở. Trưởng chắc khi ông giáo đi rồi, bà mẹ Quang tất bị con rầy rã, và bà không dám nói gì bởi vì sợ con quá.

Trưởng nhìn mặt Quang lúc bấy giờ tự nhiên thấy béo quai, như đầy lông kiêu căng và ích kỷ. Hai con mắt híp với cái má phình phình những mỡ làm cho chàng sinh ghét. Trưởng thoáng nghĩ đến Quang ngày xưa, hồi còn ở An-lâm, một người trẻ tuổi cũng giàu những tình tình tốt đẹp như chàng.

Trưởng đứng dậy với lấy mũ rồi lãnh đạm bắt tay chủ nhân.

— Thôi, xin phép anh tôi về.

Quang niềm nở giữ lại:

— Ấy, anh ở chơi uống nước đã. Anh em mấy khi gặp nhau, chưa chỉ anh đã vội về.

Trưởng nghĩ những câu thân mật ấy có lẽ cũng là một thói quen của Quang, chứ không phải là những tình cảm thật thà. Trưởng thấy mình không có cái gì có thể làm cho Quang thân thiết được. Chàng trả lời lấy lệ:

— Để khi khác, lo gì. Hôm nay tôi mắc bận.

Quang tiễn chàng ra cửa.

Trưởng chup mũ lên đầu, xuống thêm. Cái lạnh của ban đêm ngoài phố bao lấy chàng. Trưởng bước đi bán khoán nghĩ ngợi. Buổi nói chuyện với Quang làm chàng thấy khó chịu. Sự thay đổi của người bạn cũ đem lại cho chàng một sự thất vọng. Cái cười khinh khỉnh của Quang khi nói đến ông giáo lại hiện ra trước mắt chàng; Trưởng nhớ đến người bạn cũ ngày xưa, đến anh Quang thơ ngây buổi trước. Chàng nghĩ rằng những người như Quang chỉ có một cái của quý nhất là sự nghèo nàn. Cái của ấy, bây giờ Quang đánh mất rồi.

Một mối buồn man mác lan đến tâm hồn chàng, buồn cho mọi người và buồn cho mình. Trưởng khép tá áo lại, cúi đầu đi vào bóng tối đầy trong ngõ.

CHƯƠNG X

Đã hai hôm nay bà Nhi ở nhà con rề. Nhận được thư của Trinh nói con ốm, bà vội vàng lên ngay, để đến nơi thấy Trinh

đang ngồi khóc sút sùi bên cạnh giường đứa con. Mai vẫn chưa khỏi, lại có phần ốm nặng thêm. Trinh lo sợ và thương con, suốt ngày chỉ quanh quẩn bên đứa bé. Nàng trông mong Trưởng không thấy về; trong gian nhà nhỏ, Trinh tự thấy tro tro và bé nhỏ quá; nàng vội nghĩ đến mẹ, và gửi thư đề bà Nhi lên trông nom săn sóc hộ đứa trẻ. Cả ngày hôm ấy nàng đợi mẹ, như hồi còn nhỏ cô su buồn bực gì, nàng đợi mẹ đi cáo gạo về để được vài lời an ủi. Khi thấy bà Nhi vội vã bước vào nhà, cất tiếng hỏi:

— Cháu nó làm sao thế, con?

Nàng chạy lại gục vào lòng bà khóc nức nở. Nàng không cố giữ nước mắt nữa, cứ để cho tự nhiên chảy trên gò má. Nàng khóc như ngày còn bé vẫn khóc trong lòng mẹ, và tất cả bao nhiêu nỗi uất ức đắng cay nàng đã phải chịu bấy lâu nay tràn lên cõ họng nàng. (còn nữa)

Thạch Lam

Nhiều Hàng mùa thu và mùa đông mới sang Đủ mặt hàng tơ, lụa, len may áo và manteaux đủ các kiểu, các màu rất nhã và hợp thời. Nhưng toàn tơ tuyệt đẹp Hàng tá hàng tá và hàng nói hóa

CÓ BÁN ĐỦ LEN, GIA, ĐÈ MÀY QUẦN ÁO TÂY. Xin mời đến xem mẫu hàng. Viết thư thương lượng cho

MAI-ĐỀ

26, Phố hàng Đường HANOI

AN-THAI
GRANDE FABRIQUE DE POUSSÉ-POUSSÉ
2, Rue de Nguyen-Trong-Hiep
HANOI
??? 1936
XE KIỀU MỚI
Gấp khi gặp kẹp mưa đơn,
Dùng xe "AN THAI" chẳng
con có gì.
Cố bản đủ cả: Vải, Săm, Lốp
và đồ phụ tùng xe tay.

**NGƯỜI AY
LA CÒ**

Hàng nghìn thiếu phụ đã tìm thấy hạnh phúc và ái tình nhờ cách giản dị này. Vì thế mà các thiếu phụ có được nước da đẹp đẽ của một thiếu nữ mà đàn ông rất yêu đương. Mỗi buổi sáng các bà các cô nên dùng kem Tokalos màu trắng, không có chất nhuộm lên mặt và ở thời sẽ có một sắc đẹp thiên nhiên, và như thế mà phần đánh được đều, không bị lại thành tảng. Trong kem Tokalos (màu trắng) có chất kem thật tươi tốt, có dầu olive, cũng là nhiều chất bổ và làm cho trắng. Những chất ấy làm mất những tàn nhang làm cho các lỗ chân lông se lại; và chỉ trong ba ngày làm cho da để xấu xí dần dần cũng trở nên tươi tắn, mịn màng và đẹp đẽ. Ngay hôm nay các bà các cô hãy nên bắt đầu dùng kem Tokalos (không nhờn), là thứ bổ dưỡng cho da dễ. Thứ kem đó đã giúp cho nhiều thiếu nữ chiếm được tình yêu đương của vị hôn phu mình.
ĐẠI-LÝ: F. Maron A. Rechat et Co.
45 Boulevard Gambetta - HANOI

THOAT LY

TRUYỆN DÀI của KHÁI-HÙNG

(Tiếp theo)

NGA cười :
 — Tưởng cũng tùy đấy thôi chứ. Chả chán cảnh gia đình đi ghê con chồng em ám đấy à?
 Hồng thở dài :
 — Làm gì có... Mà nếu có thì lần là giả dối.
 — Vậy chỉ có một cách giản dị...
 Hồng cướp lời bạn :
 — ... là đừng ai nên lấy vợ lẽ hết.
 — Nhưng còn trẻ mà góa vợ và đã có con thì chị có cho phép người ta lấy vợ kế không?
 — Không.
 Câu trả lời quả quyết của Hồng làm Nga bật cười :
 — Nếu thế thì thừa nhiều phụ nữ quá. Trong nhân loại sẽ có bao nhiêu gái già. Tội nghiệp lắm chị ạ!
 Hồng cau kinh :
 — Xin chị hãy thương hại đến đứa con mắt mẹ như tôi đã. Trong bao nhiêu năm sống giữa một gia đình không người bênh vực, an ủi. Đến khi tưởng thoát

ly được cái gia đình ấy đề đi lấy chồng, thì cái thằng chồng khôn nạn ấy bỗng đứng lại lẩn ra mà chết...
 Nga cười càng to vì nàng chỉ nhận thấy cái ý nghĩa khôi hài của những lời chua chát kia. Nàng không biết rằng bạn tức giận đau đớn đã đến cực điểm.
 — Sao nó không đề cưới xong rồi hãy chết!
 — Đề làm một người quả phụ, phải không?
 — Làm một người quả phụ, muốn làm gì thì làm, làm cả một gái giang hồ nữa cũng được, nhưng đừng ở trong một gia đình có một người gì ghê như đi ghê của tôi.
 Nga dương mắt nhìn, kinh ngạc về những ý tưởng ngộ nghĩnh, liêu lĩnh, quá kích của Hồng. Nàng chau mày toan cự, bỗng ngừng lại, vì thấy hai giọng, lệ chảy ướt má bạn.
 — Chị khổ lắm, phải không, chị Hồng?
 Hồng cười gằn :
 — Tôi cũng không hiểu thế có là khổ hay không. Nhưng kể

thứ nhất đời của tôi, tôi cũng không dám tàn nhẫn mong cho nó có một người đi ghê như đi ghê tôi.
 Rồi nàng có trần lĩnh thuật lại với Nga những sự đã xảy ra trong hơn một năm, từ khi người chồng chưa cưới của nàng qua đời. Những điều ấy Nga đã được Hảo nhiều lần kể cho nghe, nhưng nàng làm như chưa biết, để mặc Hồng giải hết tâm tình ra, vì nàng cho rằng chẳng có sự gì an ủi bằng sự chú ý yên lặng đến những lời than phiền, đến những nỗi khổ não ẩn náu trong thâm tâm người ta.
 Quả thực, về mặt cảm động, đáng điều buồn rầu của bạn làm nhe bốt được sự phiếm luận của Hồng; Hồng cảm thấy lời nàng như ở miệng bạn nói ra để an ủi nàng.
 Đời nàng là một đời chồng chất những ngày sầu thảm, nhưng nàng cho rằng thời kỳ nào sâu thẳm bằng trong vòng hơn một năm nay. Những nhân vật trong thời kỳ ấy nàng chỉ nhắc đến tên cũng đủ làm cho nàng rùng rợn và nàng như trông thấy họ hiện nguyên hình đứng sững trước mặt nàng. Vì ngoài di ghê và máy đưa em khác mẹ, hai người đáng ghét nữa lại mới len vào đời nàng.
 Hai người ấy là bà cử Sốt, chị gái bà phân, và cả Điện, con trai bà ta.
 Thân, chồng chưa cưới của Hồng, chết được ba tháng, thì một giáo viên trẻ tuổi ở Ninh-giang nhớ ông Huân làm mối

hỏi Hồng. Nhưng bà phân xui chớ, lấy cớ rằng giáo-học lương ít và không có bằng-lộ. Hồng chưa từng đề ý tới ông giáo kia bao giờ, mà nàng cũng không biết có ông ta ở Ninh-giang, nhưng chỉ vì đi ghê có dính dáng đến việc từ hôn mà nàng bỗng có cảm tình với người ta. Nàng hỏi thăm biết tên người ấy là Duy, và đã hai, ba lần qua trước nhà người ấy tìm gặp được mặt mới nghe. Duy là người cũng tầm thường, cả về mặt lẫn đáng đáp, nhưng Hồng thấy chàng rất đáng yêu, và không hiểu vì sao cha lại không thuận gả mình cho chàng. Hồng cho không còn nghề gì đáng trọng bằng nghề dạy học nữa.
 Hồng mến thầm Duy đến nỗi không ghét Tý nữa, dù đứa em nhỏ ấy vẫn tàn nhẫn với nàng; chỉ vì Tý là học trò Duy. Nàng lấy sách Tý xem luôn, để chỉ bảo điều này điều khác. Kỳ thực nàng chỉ cốt ngắm nghĩa nét chữ đồ phé và chữa của Duy ở trên dia các trang giấy.
 Một hôm trong bữa cơm Hồng đánh bạo gợi chuyện nói đến Duy với cha. Nàng khen ông giáo dạy lớp Tý giỏi và cặm chỉ. Cha nàng nhìn nàng hỏi :
 — Sao mày biết?
 Nàng thần nhiên trả lời :
 — Con xem vở của em Tý.
 Bà phân thừa biết ông giáo ấy là ai, nên bà mỉm cười chua chát, làm cho Hồng vừa hồ thẹn vừa cảm tức.
 Nhưng hết hè, Duy xin được đổi đi nơi khác. Ở một thành phố nhỏ như Ninh-giang, mà làm

PHUC-LOI
 — AVENUE PAUL DOUMER, HAIPHONG —
 Articles de Nouveauté
 Chapellerie, Parfumerie
 Lunetterie — Cravates
 Chapeaux Feutres
SACS POUR DAMES & DEMOISELLES

Lậu, giang-mai, hạ-cam
 Bệnh lậu để lâu hoặc chữa không khỏi có thể sinh ra nhiều biến chứng nguy-hiểm, lở ngọc-quản (balanite), ăn xiên ra ngoài (cheyren-ite), xung khớp xương (arthritis) v. v. . . Kíp dùng thuốc lậu số 13 của **BỨC THỌ ĐƯỜNG**
 131, Route de Huế — Hanoi
 sẽ được khỏi mau và chắc-chắn. Giá 0p50 một hộp.
 Tuyệt-nợ kiên-tinh hoàn — Trong thuốc có 7.10 chất bô và 3.10 chất sắt-trung. Lợi tiểu-tiện, tống hết độc toxine và làm đường tiểu thông-lên da. Một hộp dùng 5 ngày, giá 1p50.
 Nhận chữa khoán đàn ông, đàn bà.

chủ động trong một việc không hay như việc từ hôn, thời chỉ còn một cách rời đi nơi khác, nếu không muốn bị chế riếu, hay nghe thấy những lời bình phẩm khó chịu. Người ta sẽ chỉ trở mình mà thì thào: «Kìa ông giáo, chóng hột có Hồng!» hay «Ông giáo ày bị ông phán Trinh đá đi đấy!» Tình nhỏ là nơi người ta ít có lòng thương.

Cái tin Duy rời Ninh-giang làm cho Hồng đau sót ngấm trong hơn một tuần lễ. Trái hẳn với khi Thân chết, nàng rưng rưng không một chút cảm động. Để người đi ghê không trông thấy nét mặt ảo não của mình, Hồng cáo ốm bỏ cơm luôn hai ngày. Nằm trong phòng, nàng tưởng ngất đi được khi nghe thấy tiếng đi ghê the the: «Nó vờ vĩnh đấy, chứ ốm yếu gì! Hay có á ốm tương tư cậu giáo», và câu hỏi thật thà của cha: «Cậu giáo nào thế?» Bà phán cười rit lên nói: «Lại còn cậu giáo nào nữa!» Thì ra ông chẳng biết gì hết». Bà ta muốn gieo sự ngờ vực vào trí nghĩ của chồng, nên chỉ nói mập mờ có thể khiến ông phán cũng chẳng rõ là cậu giáo nào...

Cách có ít lâu lại một người nữa đến hỏi Hồng. Lần này thì Hồng hoàn toàn đồng ý với đi ghê, vì biết người kia là một anh nhà quê dốt nát, con một ông chánh tổng cự phủ. Nhưng bà phán xui chồng từ chối chẳng phải vì không muốn Hồng có một người chồng ngu si dốt nát. Chỉ vì bà ta không ưng cho Hồng được làm dâu một nhà cực kỳ giàu có.

Rồi ngày tuần lễ sau, mẹ con bà cứ Sốt đến chơi. Bà phán mừng rỡ đón tiếp rất long trọng, luôn năm, sáu tới mời bà phủ, bà đốc đến đánh tổ tôm. Những hôm ấy Hồng thấy đi ghê ăn cần săn sóc lời mình, nói với mình những lời dịu dàng, âu yếm nữa.

Và Hồng đoán hiểu... Vì nàng thấy bữa ăn nào đi ghê xếp đặt chỗ cho mọi người cũng trở báo Điện ngồi cạnh nàng. Rồi luôn luôn khen ngợi cháu: nào «ngoa ngoan nết na như con gái», nào «cái mũi kia thì sau này hẳn là làm nên, cái trán rộng mới thông minh chứ!» «Hồng chỉ thấy Điện đáng ghét, mà cái còi rồ rết nhất, là vì Điện được người đi ghê đáng ghét ca tụng.

tần tẻ, nhưng trái hẳn, bà phán chỉ cười báo nàng:

— Em nó nói thế đã sao mà chỉ đánh nó! Tội nghiệp!

Ý định của bà phán đã hiển nhiên: Bà muốn gả Hồng cho cháu bà. Chẳng thế sao trong hai tháng Điện về Ninh-giang chơi đến ba lần, lấy vẻ rằng được nghỉ hè nên về thăm chú và đi, nhưng kỳ thực, chính bà phán viết thư báo đến. Bà cho rằng

dầu nói cái bằng sơ đẳng tiểu học. Được thư trả lời của chị, Hồng càng căm tức đi ghê và oán trách cha sao nữ định đem gả mình cho một thằng vô học.

Mia mai không! ngay bữa cơm chiều hôm ấy, đi ghê lại nhắc đến Điện, và khoe khoang rằng chàng đương học để thi bằng thành chung. Hồng không thể giữ được nữa, bùng miệng cười sảng sặc. Ý chừng bà phán hiểu nên mắng át:

— Con nhà mới vô phép chứ, mới mắt dạy chứ! Cười bần cả cơm ra bàn ăn.

Hồng và vội cho xong bữa, để ra hiên cười nữa, mà cười thực to. Rồi nàng nói lớn cốt để đi ghê nghe rõ:

— Học ba năm ở lớp nhất thì thành chung thành chiếc gì!

Từ đó, bà phán không đã động tới Điện nữa, mà Điện cũng thôi không về thăm đi nữa. Nhưng phải biết! Hồng đừng có mong được yên thân! Bà sẽ đem hết tâm lực ra mà hành hạ nàng cho bở tức. Chiến lược này bà dùng khác hẳn trước, nhưng ghê gồm hơn gấp mấy. Vì trước kia bà mẫn: nhiech, thù ghét ra mặt thì, Hồng còn biết đường mà đối phó lại. Nay trái hẳn, nay bà chỉ yên lặng ngấm ngấm bảy mưi làm hại. Một cái nhìn sắc như gươm, một nụ cười chứa đầy nọc độc, đôi khi thoáng qua mắt Hồng, nhưng đủ khiến nàng rùng mình khiếp sợ.

Trong mấy tháng gần đây có hai đêm đến dạm Hồng và đến là nơi xứng đáng, một người vừa là góa vợ, một người làm tham tá góa vợ. Bà phán tiếp đãi bà mỗi rất trọng thể, thiết tiệc liab dinh khiến Hồng đã phải cảm động. Nhưng chẳng hiểu bà xử trí ra sao mà Hồng mong mỗi mãi vẫn không có tin tức gì nữa.

(Còn nữa)

Khai-Hung

tung bốc.

Quả Hồng đoán không sai. Sau khi mẹ con bà cứ Sốt về Hanci, nàng thường thấy cha và đi ghê nhìn nàng thì thăm nói chuyện. Rồi một hôm thằng Tý gọi đùa nàng là chị Điện. Nàng tức giận cho nó một cái tát thực mạnh khiến nó khóc thét lên đến mách mẹ. Nàng chắc sẽ bị chửi mắng

con gái đến tuổi cập kê mà luôn luôn gần gũi con trai thì thế nào cũng phải yêu.

Hồng kể hết với chị trong một bức thư thực dài cái đã tâm của đi ghê. Hào liễn đi hỏi do tin tức và biết đích rằng Điện là một anh học trò lười biếng, dốt nát đã học ba năm ở lớp nhất một trường tư thực mà vào chưa thì

PÉTROMAX RAPID

N. 827 — 300 Bougies.

1 Héc dầu đốt động 18 giờ

N. 828 — 200 Bougies.

1 Héc dầu đốt động 12 giờ

N. 829 — 500 Bougies.

1 Héc dầu đốt động 10 giờ

Đèn MANCHON kiểu mới rất tối tân

Mới phát minh tại bên ĐỨC

PETROMAX-RAPID N° 827-828-829

ĐỐT BẰNG DẦU LỬA.

SÔNG BẰNG DẦU LỬA

Không cần phải dùng alcohol mà sông như mấy kiểu đèn xưa. Cách đốt rất man chóng lạ lùng, mỗi lần đốt, đã có sẵn đồng hồ, coi theo số mà bơm cho tới đồng chữ, khi bơm xong, mở khóa nơi ống hơi, chính cây quạt về chỗ si hơi là ngọn lửa bắt sống lên một cách rất mạnh, không dây một phút đồng hồ là đã có đủ sức nóng, tức thì mở khóa dầu là tự nhiên ngọn lửa đèn manchon bắt cháy sáng ngay. Chỉ trong một phút đồng hồ là đốt xong cây đèn một cách man lạ, không sợ chực cháy khô khăn điều gì cả. Thật là một kiểu đèn về cũng tiện lợi, dùng còn thơ nào sánh kịp. PETROMAX RAPID là một kiểu đèn rất lịch sự chắc chắn, máy móc đơn sơ, giản dị, không bao giờ chịu đáng mưa gió, ai sai rồi cũng đều khen ngợi vô cùng. Đèn PÉTROMAX RAPID có bảo kiết luôn luôn.

Đại lý độc quyền tại Đông-Dương:

Chuyên môn bán đồ kiểu manchon và đồ phụ tùng các hiệu đèn, v. v.

N°29 Bd Tổng Đốc Phương CHOLON, Cochinchine

Établissements ĐAI-ÍCH

NHÀ XUẤT-SAN LỚN

BÁN BUÔN NHIỀU
CÁC THỊP

CHEMISETTES

CH. CO
MANUFACTURER **CU GIOANH**
68-70 Itae des Eventails - Hanoi
Téléph. 525
MAISON FONDÉE EN 1910

COMPTOIR COMMERCIAL
59 Rue du Chanvre Hanoi
LUNETTERIE EN TOUS GENRES
& POUR TOUTES LES VUES
J. CHU

Rentrée des classes

Vous trouvez à l'IDEO tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût au travail.

Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

- Cahier de brouillon « RÉCLAME » 100 pages . . . 0p09
- Boîte de 100 copies doubles, beau papier . . . 1.09
- Ramotte de 100 — quadrillé multiple . . . 0.70
- Plumier laqué, couvercle chromes . . . 0.90
- Compas s/panoplies : 15 et 4 pièces . . . 0.65 à 0.35
- plats nickelé reversible double usage . . . 1.00
- plats nickelé en pochette : . . . 3.10 - 1.63 à 0.98
- Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir . . . 0.40

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O. PAPETERIE - LIBRAIRIE
HANOI - HAIPHONG

Phu lang Thuong (Mai 1937)

Je suis très enchanté des prédictions de M. **Khánh-Sơn** non seulement excellent devin mais aussi excellent homme qui a bien voulu prêter son concours pour les fêtes au profit des œuvres d'assistances sociales de la province de Bacgiang.

L'ADMINISTRATEUR RÉSIDENT DE FRANCE
Signé

Bức thư của quan xứ PETTELAT

NHỮNG BỨC THƯ KHEN

Gần hết năm...

Định Sửu rồi...

mau mau...

gửi chữ ký và tuổi với mandat 7 hào cho

Professeur **Khanhson** 36 Jambert, Hanoi

Bức thư của quan tuần **ĐẶNG QUỐC GIÁM**

Je suis enchanté de constater que la science de déchiffrer les signatures et de prédire l'avenir que possède M. **Khánh-Sơn** confirme celle de nos fins lettrés dans l'art de tirer l'horoscope. C'est donc une science que la jeunesse aurait intérêt, comme passe temps à approfondir pour savoir qu'ici-bas, tous les événements sont irrévocablement fixés à l'avance par une cause unique et sur naturelle ; ce qui console les hommes de leurs malheurs, et les rends modestes dans leurs succès.

Signé : **ĐẶNG-QUỐC-GIÁM**

Mà xem...

Vạn còn đến đui không?

Sang năm làm ăn ra sao?

Sự nghiệp thế nào...

Gửi đi nếu lời thì sẽ

hết hạnh phúc...

J'ai été très satisfait des prédictions de M. **Khánh Sơn** qui sont faites d'ailleurs pour embellir l'avenir. Je ne peux donc que désirer impatiemment leurs réalisations.

Il m'a dit les choses très justes relatives au passé.

Je l'en remercie
M. NOUAILLANT
ADMINISTRATEUR ADJOINT

Bức thư của quan Phó **NOUAILLANT**

Bức thư của ông **DURON** ở 4e R.A.C. Hanoi

Je suis très reconnaissant à M. **Khánh-Sơn** d'avoir fait retrouver le stylo (80\$) en or de ma jexima, volé par la personne qu'il avait prévu et dans le délai qu'il a indiqué.

Signé
DURON
Chef au 4e R. A. C.
HANOI

Chỉ nên hút si gà và thuốc

MÉLIA

Vì thuốc lá này đều chế-tạo ở Alger cả

Thuốc MÉLIA

BA NGÔI SAO

5 xu một gói 20 điều

AGENTS GÉNÉRAUX :

L. Rondou & Co L^{rs} - 18 Bd Dong Khanh Hanoi

TAM TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN

TRỊ TUYẾT MỘNG-TINH, DI-TINH, HOẠT-TINH

Muốn cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ sinh, cần phải giữ ngũ tạng là : Tâm, Can, Tỳ, Phế, Thận, và Tam-Bào là : Tinh khí, Thần cho điều hòa. Đây tôi nói về Tinh là một môn bán nhất trong Tam-Bào là Tinh-khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh-khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại. Hiện thời nước Việt-Nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về Tinh-khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tinh mệnh ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh.

- I. - Nằm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh-khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.
- II. - Lúc đang ngủ nằm chiêm bao, mà tinh-khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bừa-bừa, tay chân nhức mỏi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.
- III. - Bất luận ngày đêm tinh-khí cũng xuất ra là hoạt-tinh. Hoặc thấy gai đống lông dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh-khí cũng xuất ra ; hoặc khi đại, tiểu tiện rận mạnh tinh-khí cũng rỉ ra là hoạt-tinh, vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo, và rất khó trị.

Nguyên nhân của ba chứng tôi kể trên đây có 3 điều :

- A) Bởi thọ bẩm tiên-thiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghĩ tuổi còn nhỏ mà quá trư sắc dục, quân hòa động tương hỏa tỳ mà sinh ra.
- B) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thủ-dâm » làm cho ngọc quan tổn mà sinh ra.
- C) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, phát đạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc-quan tổn mà sinh ra.

Người mắc phải ba chứng trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng từ chỉ hải hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, nhọc vác tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng đen. Nếu không điều trị cho dứt, dễ lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hơi hấp và rịnh tức trong ngực, mà sinh ra ho, ho lâu ngày, động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo. Vì vậy, bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu, nhờ sự lịch trí, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **TAM-TINH HẢI-CẦU BỔ THẬN HOÀN**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1) Người mắc phải bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bồi phục sức lại. 2) Người thân suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tình dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc-quan, cứu chữa bất quyết, tiên-tinh trực xạ tử-cung mới có thể kết tử hãm thân sinh con nối hậu. 3) Người bởi tư sắc quá độ, hao tổn tinh thần thân suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diện hoa, uống thuốc này thì bổ thận tráng dương, điều tinh ích chí. 4) Người bởi lao tâm, thận suy, đau thất ngang lưng, tay chân nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt âm đen ú tai, mắt không rõ, tối tăm mắt mảy, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở nên tươi tốt. Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

LƯU Ý - Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần. Giá mỗi hộp 15 viên) 1p00

Vô Văn Văn Dược Phòng Thudaumot

CHI CƯỚC : Hanoi, 86, Rue du Colon - Halphong, 75 Paul Doumer - Ha Dong 29, Bd de la République - Saigon, 229, Rue d'Espagne
Ha Duong, - Marechal Joffre - Hue 87 Paul Bert - Tourane, Avenue du Musée

*Các bà các cô nên
chọn hàng mà dùng*

HÀNG THẬT TỐT, THẬT ĐẸP
CHỈ CÓ MÂY THỨ NÀY:

lụa 'AlberetVILLE'
sơ len 'RhodiaVILLE'
nhưng 'HỘP VÀNG'
hàng len 'KIKO'

Chỉ có bán tại các
cửa hàng Bombay
và máy hiện lớn
J. Hansen:

MAI-BÉ
ĐẠI-ICH
HÀNG ĐƯƠNG
V.V...

NHUNG

VELOURS
hộp vàng